TRIÁLOGO

msv-936

Marcel Giró y Palmira Puig

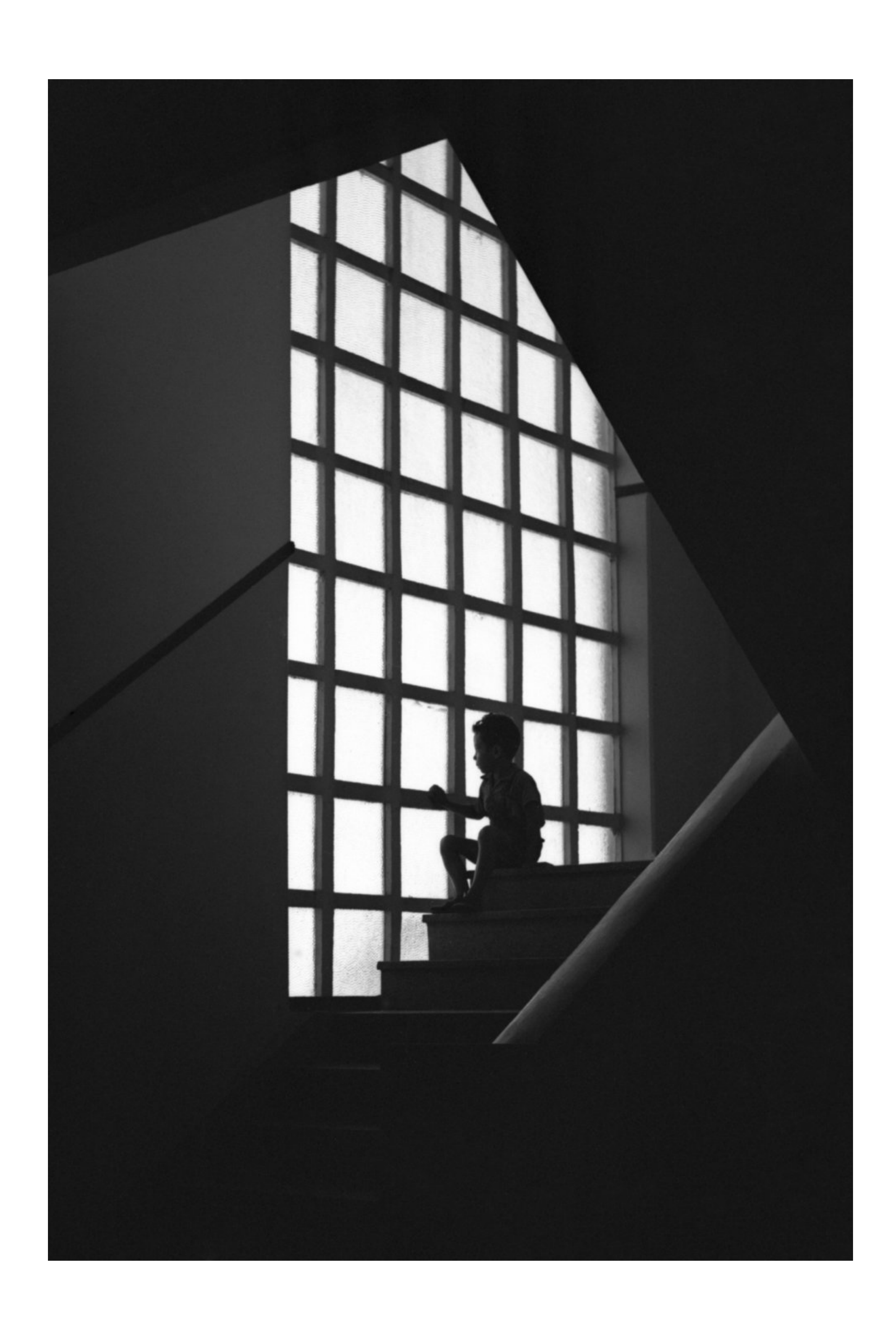

177

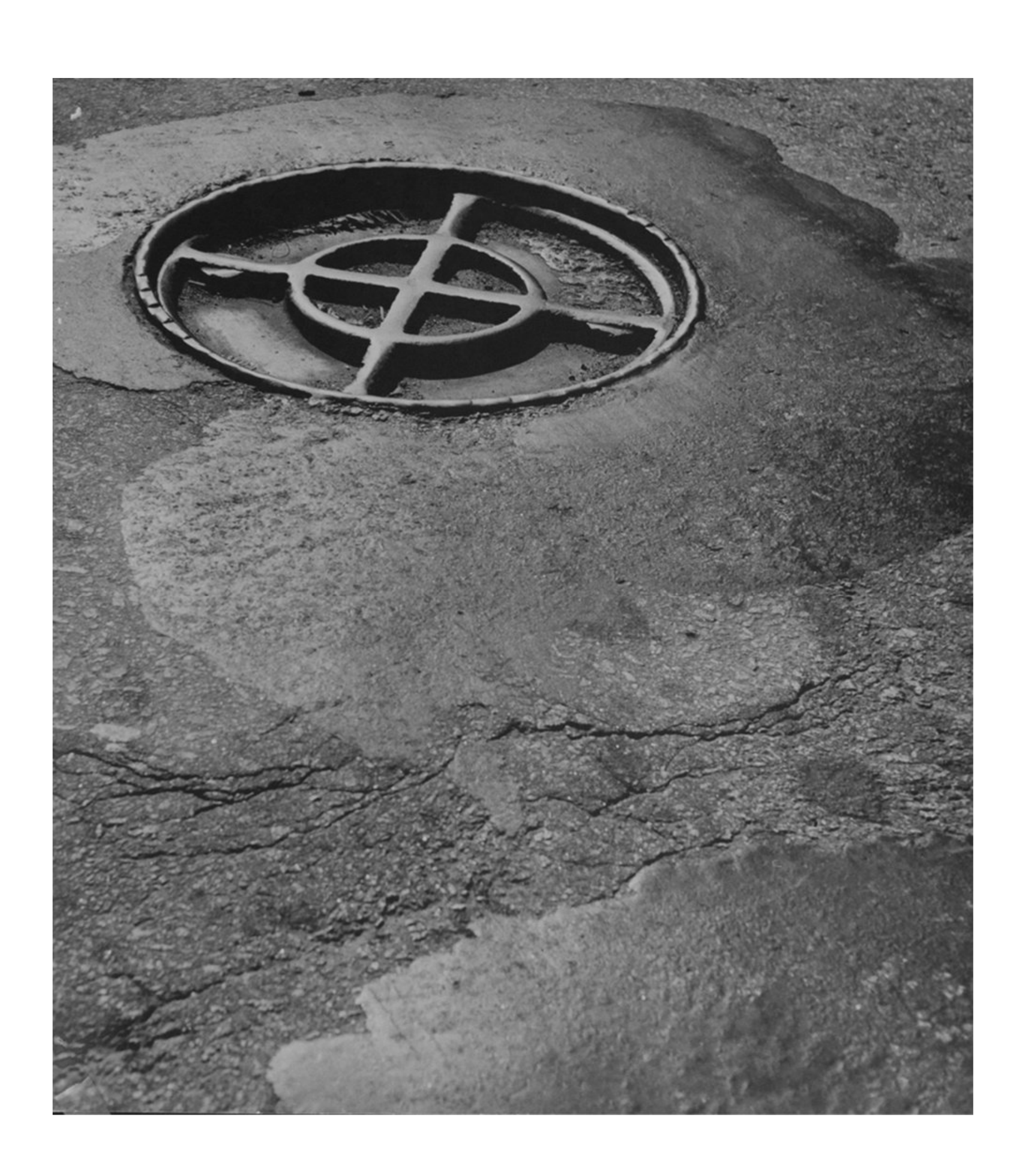

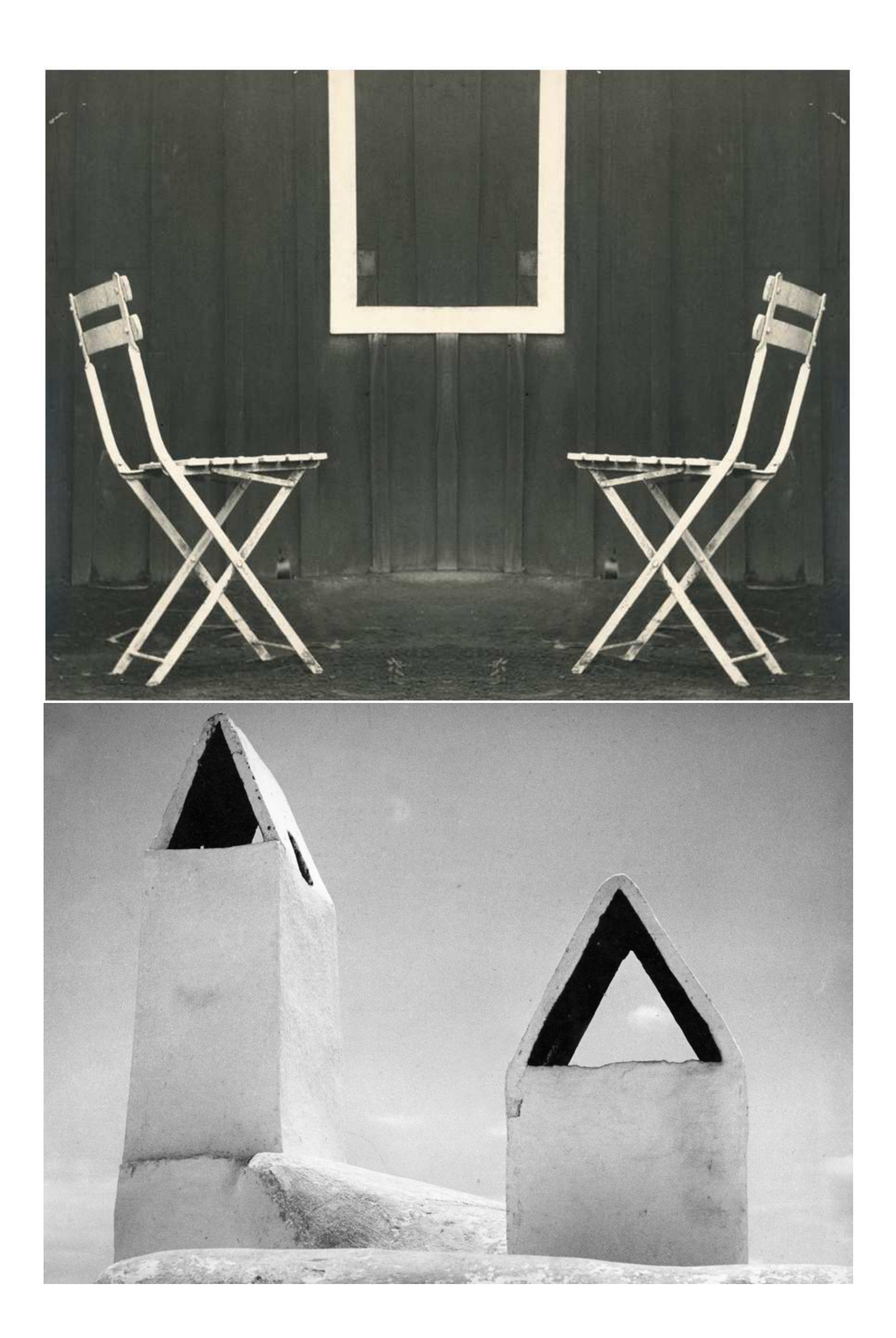

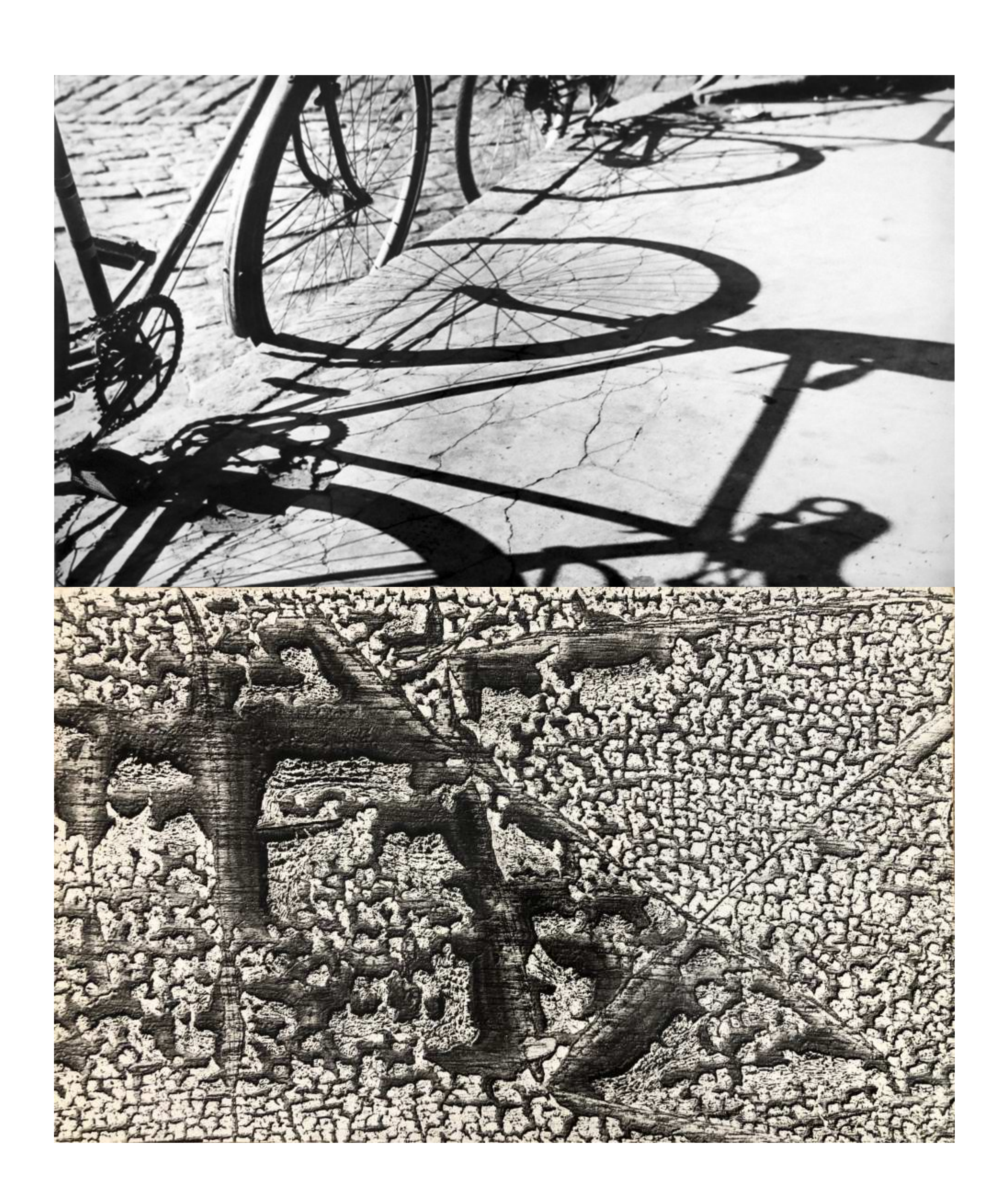

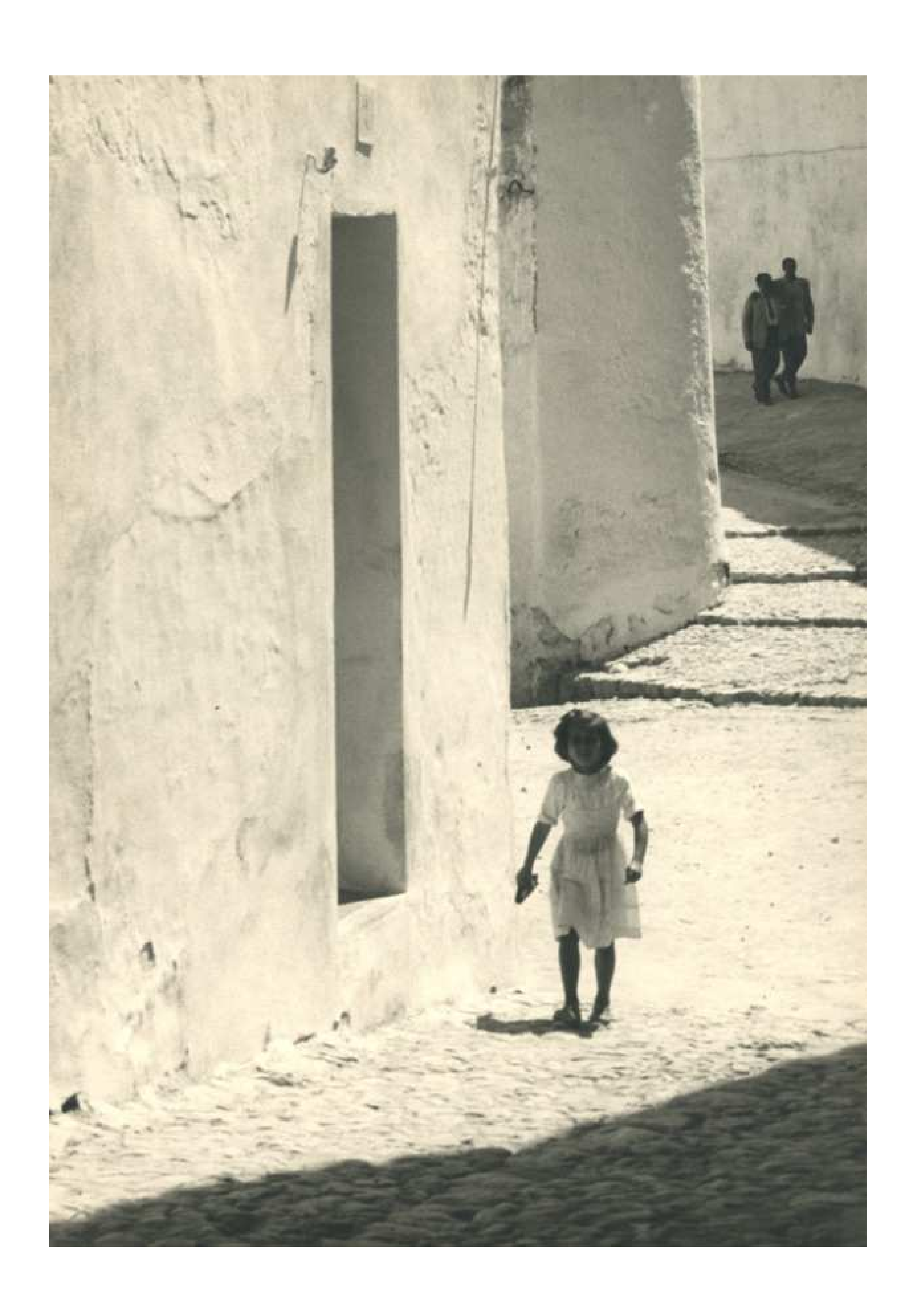

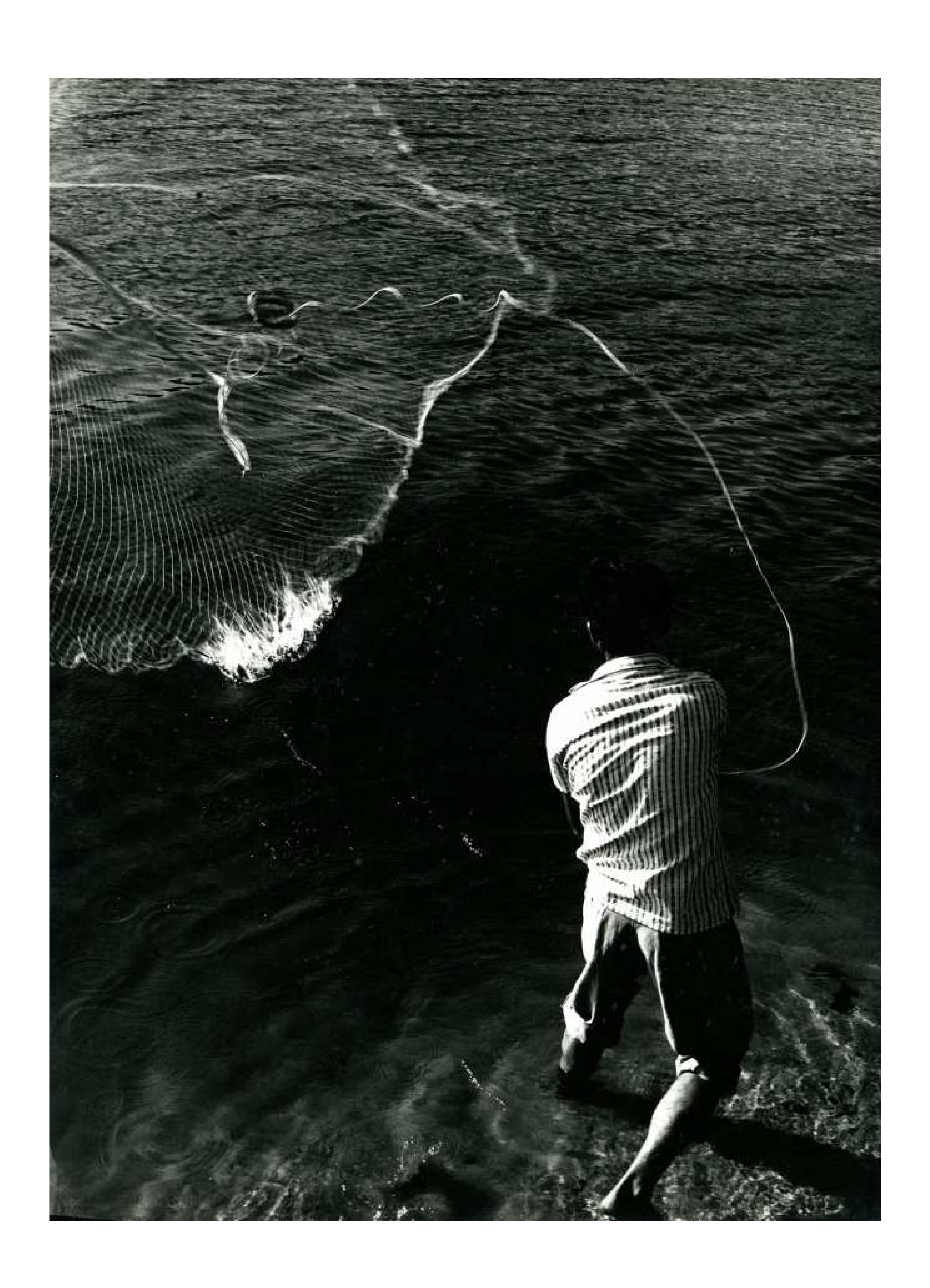

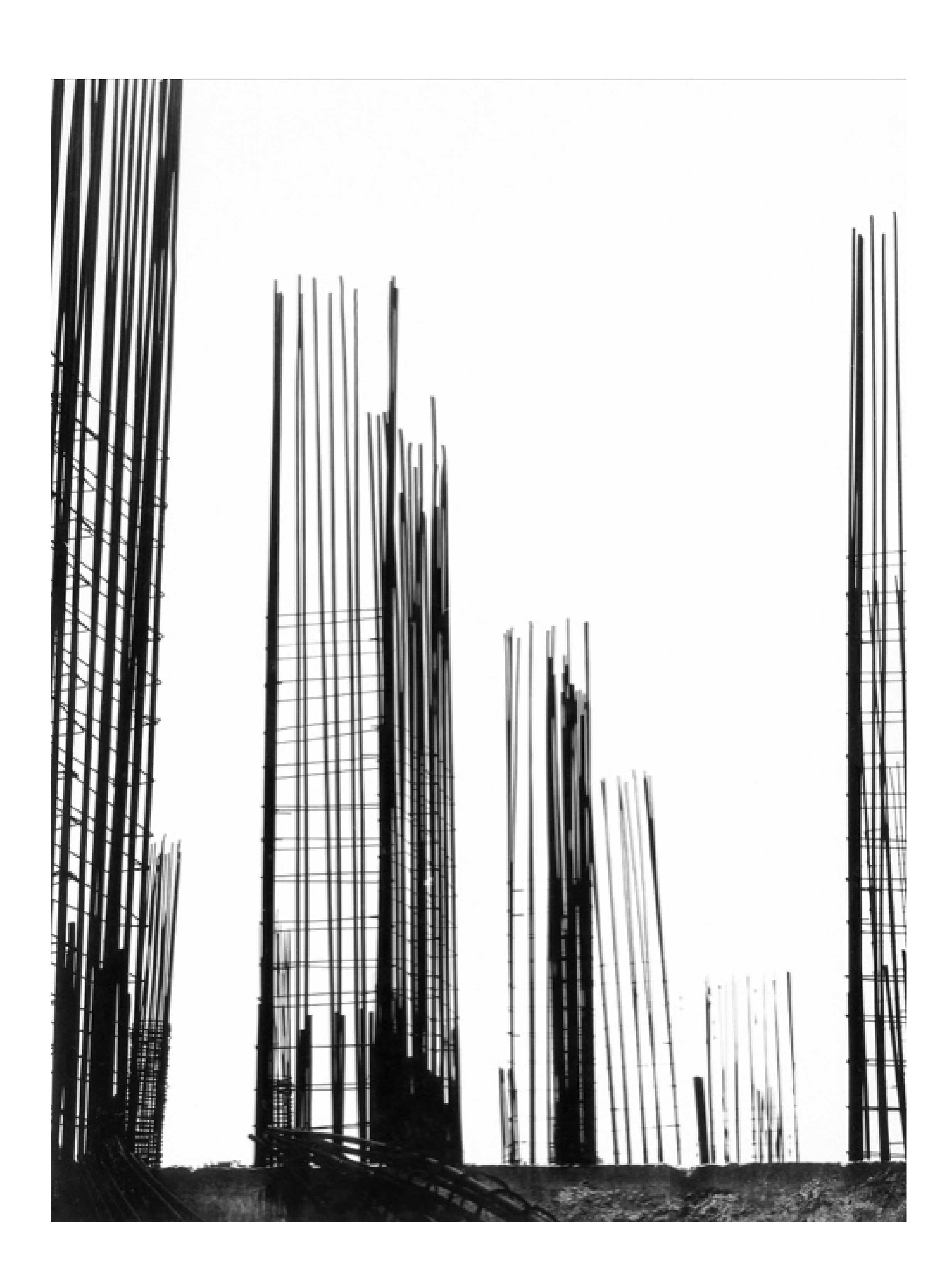

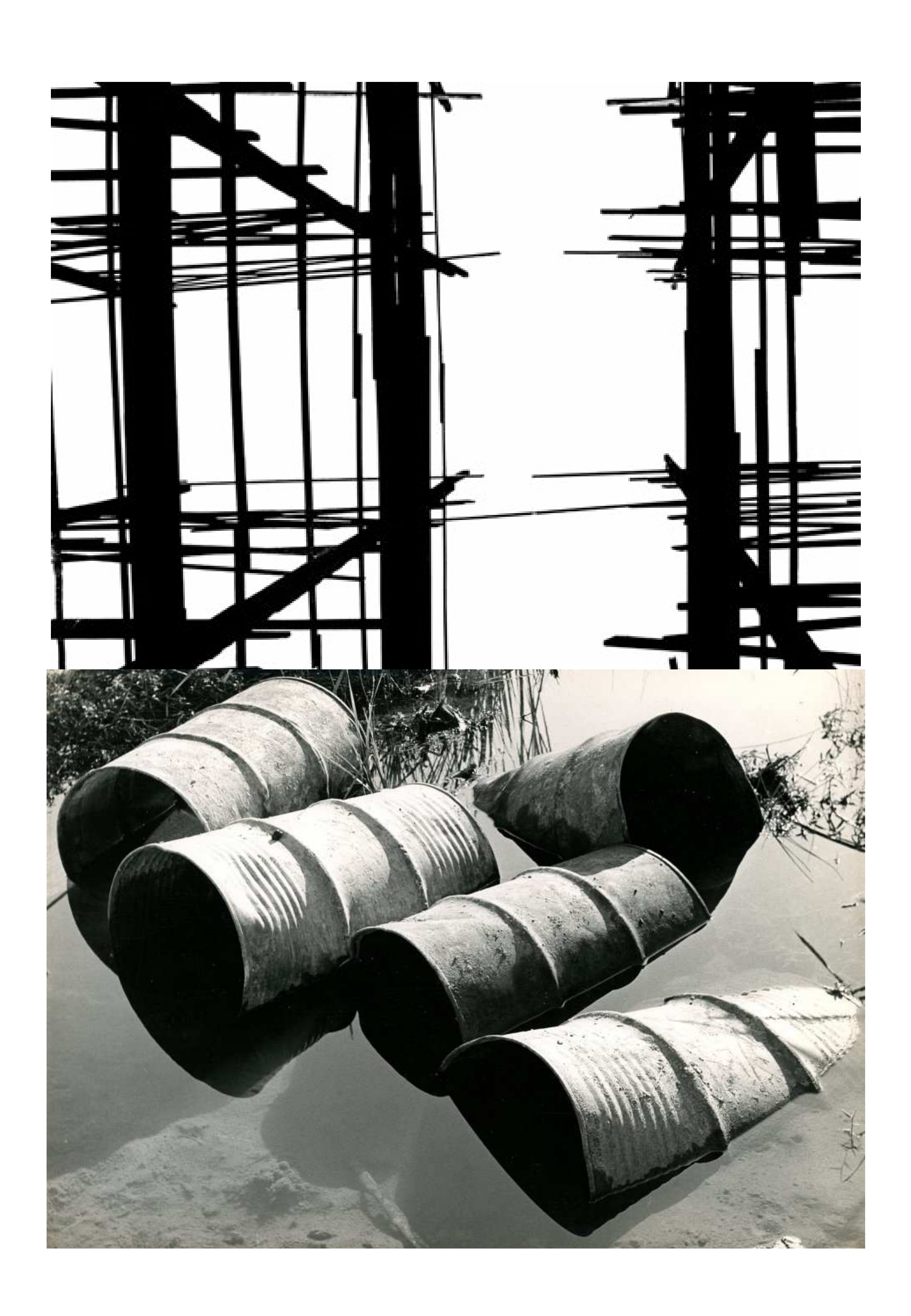

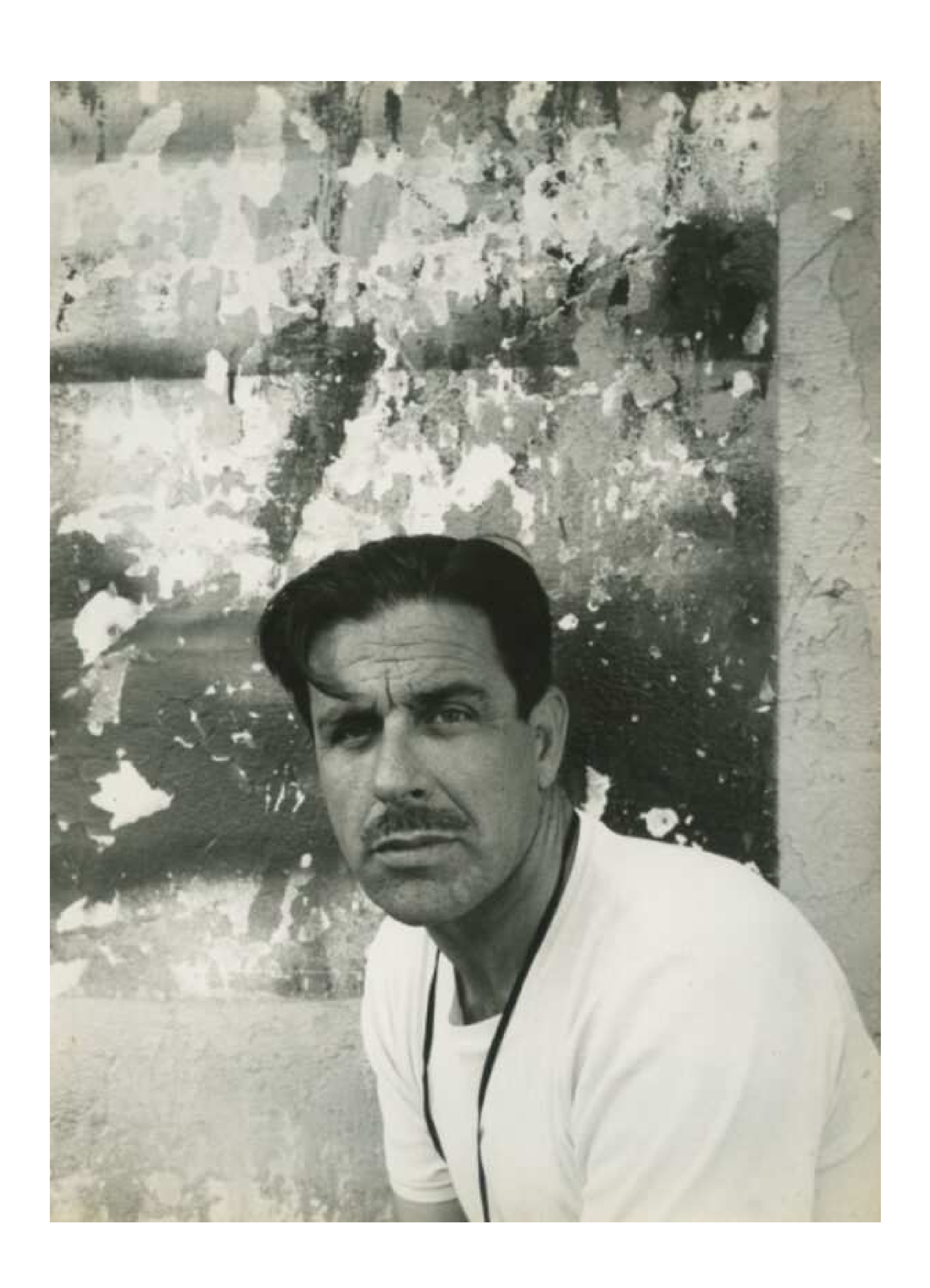

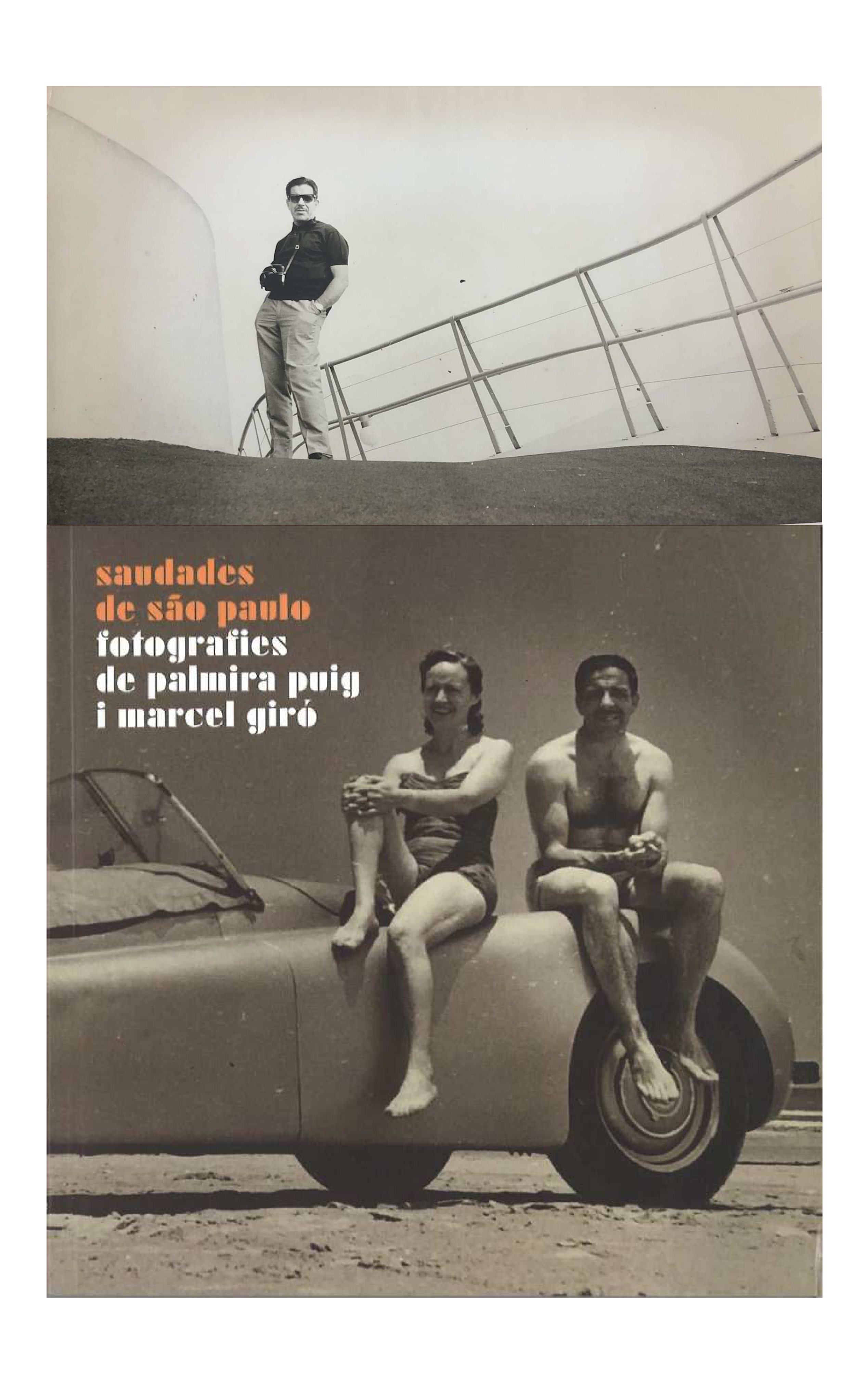

saudades
de são paulo
fotografies
de palmira puig
i marcel giró

MARCEL GIRÓ
Sense títol
1950

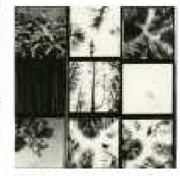

aguantar la respiració

El meu oncle Marcel Giró em va donar tres consells relacionats amb la fotografia.

El primer era que al laboratori va bé tancar els ulls per tenir més sensibilitat al tacte, encara que estiguis a les fosques. Això es posava en pràctica especialment durant el procés de revelatge, a l'època de la fotografia analògica. Totalment a les fosques s'havia de treure la pel·lícula del seu xassís i introduir-la lentament per unes guies diminutes dins d'una espiral de plàstic, procurant sobretot que no s'enganxés amb les guies, si no el líquid revelador podria no arribar a tota la superfície de la pel·lícula, i es podrien perdre fotos. Si un tancava els ulls, efectivament, semblava com si els dits anessin més àgils i aquesta operació tan delicada sortia millor. Encara avui, quan vull apreciar millor una textura acostumo a tancar els ulls.

El segon consell era que quan es fotografien paisatges s'ha d'evitar de situar l'horitzó al centre de l'enquadrament. És millor donar prioritat a la part del cel o bé a la part de la terra, si no la imatge perd intencionalitat, perd interès.

Marcel Giró. Full de contactes, c. 1950

Pàgina de l'àlbum personal de Palmira Puig. São Paulo, gener 1949

Els conflictes bèl·lics que van colpir Europa en el decurs de tot el segle XX van provocar que creadors de diverses disciplines, com ara la fotografia, marxessin a l'exili a diferents països de Llatinoamèrica. Durant la Guerra Civil espanyola aquest fenomen va ser constant i es va perllongar fins a ben entrat el franquisme. Molts d'aquests artistes mai no van retornar al seu país d'origen, ni tan sols un cop acabada la Dictadura. N'hi ha que ho van fer un cop es van extingir els darrers espeternecs de la Segona Guerra Mundial i n'hi ha que van retornar quan el règim de Franco arribava a la seva fi.

Aquest va ser el cas de Marcel Giró (Badalona, 1913-Mira-sol, 2011) i Palmira Puig (Tàrrega, 1912-Barcelona, 1978), els quals es van exiliar al Brasil, on van viure fins al 1978. Ambdós van participar molt activament en l'avantguarda fotogràfica brasilera.

Fotografia de l'àlbum personal de Palmira Puig el dia del seu casament amb Marcel Giró per poders, l'any 1942.

Marcel Giró provenia d'una família del sector tèxtil català. Es va formar a l'Escola d'Indústria de Terrassa i es va mobilitzar com a voluntari del Regiment Pirenaic, que depenia de la Generalitat de Catalunya. Això no obstant, en els inicis de la Guerra Civil espanyola, l'any 1937, es va exiliar i va travessar els Pirineus a peu des de Berga fins a França. El 1940 va aconseguir viatjar fins a Colòmbia, on va engegar amb dos companys un petit negoci tèxtil. L'any 1942, finalment, Marcel Giró i Palmira Puig van poder casar-se, per poders, i es van retrobar a Colòmbia. Posteriorment es van instal·lar a São Paulo el 1948.

Les primeres fotografies de Giró daten de la dècada dels anys 30, abans de la Guerra Civil, i moltes van ser realitzades al Pirineu català. La major part són paisatges i detalls de muntanyes i llacs. Un bon nombre d'aquestes fotografies –com la de les proes d'embarcacions d'esbarjo– mostren ja una mirada especial vers l'abstracció, un aspecte recurrent a tota la seva obra posterior.

Palmira Puig va néixer al si d'una família culta i d'alt nivell intel·lectual, la qual cosa li va permetre d'accedir a una alta educació i tenir al seu abast enriquidores referències culturals. A aquest context hem de sumar la tasca política del seu pare com a diputat de les Corts Nacionals. Palmira va estudiar Peritatge Mercantil i durant la Guerra Civil va col·laborar molt activament amb la Generalitat de Catalunya. En acabar la contesa, la casa familiar de Tàrrega va ser requisada i la biblioteca del seu pare llançada per la finestra. Palmira es va instal·lar amb una part de la seva família a Barcelona, on romandrà fins que l'any 1942 podrà sortir del país i reunir-se amb Marcel a Colòmbia.

Retrat de Palmira Puig. Fotografia de l'àlbum personal de Palmira Puig

La informació que les famílies Puig i Giró em van proporcionar ha resultat de vital importància per poder reconstruir la trajectòria d'ambdós fotògrafs. Als testimonis de Toni Ricart Giró, s'hi van sumar les innombrables dades biogràfiques sobre Palmira per part de la seva neboda, Ester Tayà. Amb la seva col·laboració i amb el repàs de l'àlbum de fotos personal de Palmira vam poder reconstruir la biografia de la parella. Marcel i Palmira es coneixien de ben joves. En aquelles primeres pàgines de l'àlbum apareixen els primerencs retrats de Palmira, els que li feia l'amic del seu germà gran i que revelaven en un laboratori fotogràfic construït pels dos amics. D'aquí van sorgir les seves primeres fotografies i els nombrosos retrats que Marcel li feia a la seva xicota. Mai més va deixar de fer-ho.

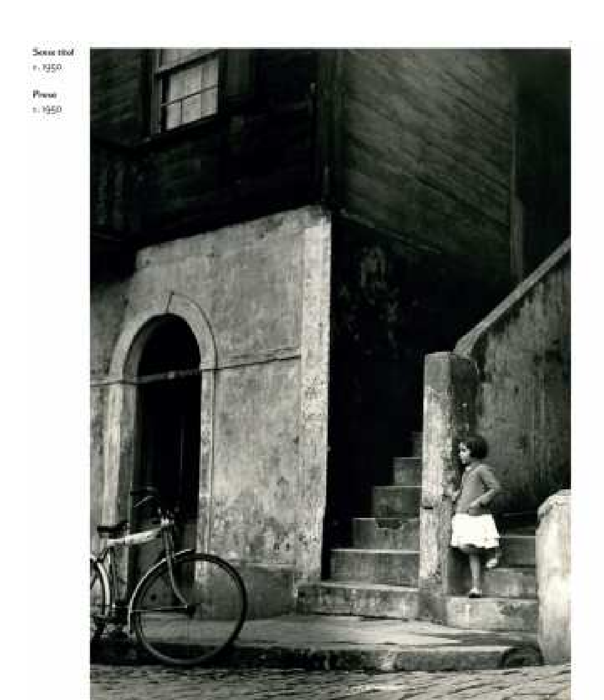

Marcel Giró. Retrat de Palmira Puig. Fotografia de l'àlbum personal de Palmira Puig.

Foto Cine Clube Bandeirante

A més a més del gran interès en l'estudi de l'arxiu de Palmira Puig i Marcel Giró, he tingut la immensa sort que el seu rastre em portés fins al Brasil. A São Paulo, i de la mà de Iatã Cannabrava, vaig continuar seguint

Sense títol
c. 1950

Premsa
c. 1950

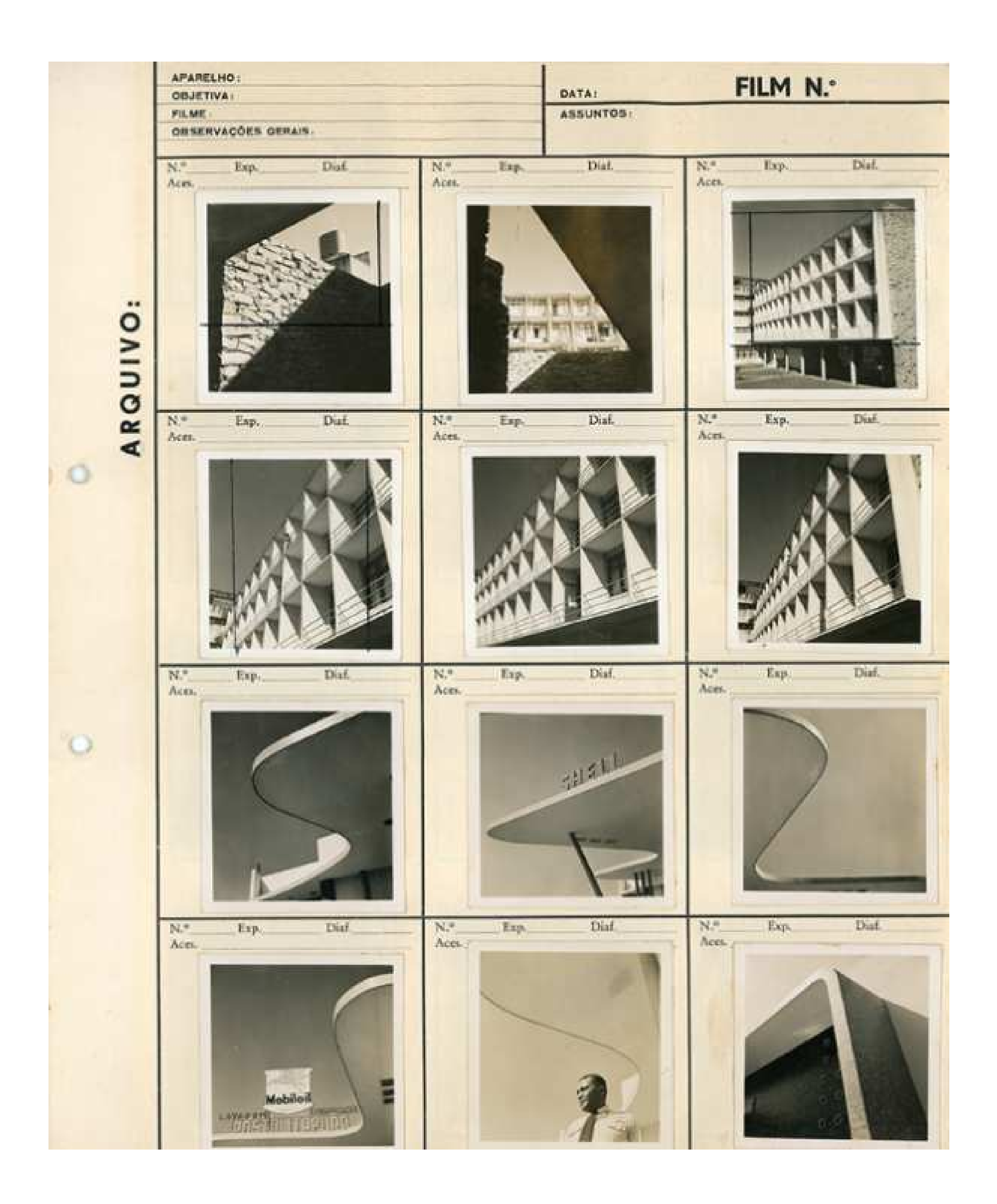

MARCEL GIRÓ
Sense títol
c. 1950

MARCEL GIRÓ
Sense títol
c. 1950

APARELHO:
OBJETIVA:
FILME:
OBSERVAÇÕES GERAIS:
DATA:
FILM N.°
ASSUNTOS:
ARQUIVO:
N.° Exp. Diaf.
Aces.

APARELHO:
OBJETIVA:
FILME:
OBSERVAÇÕES GERAIS:
DATA:
ASSUNTOS:
FILM N.º
ARQUIVO:
N.º Exp. Diaf.
Aces.
Mobiloil

Palmira Puig-Giró, fotògrafa
(Tàrrega,1912 - Barcelona, 1978)

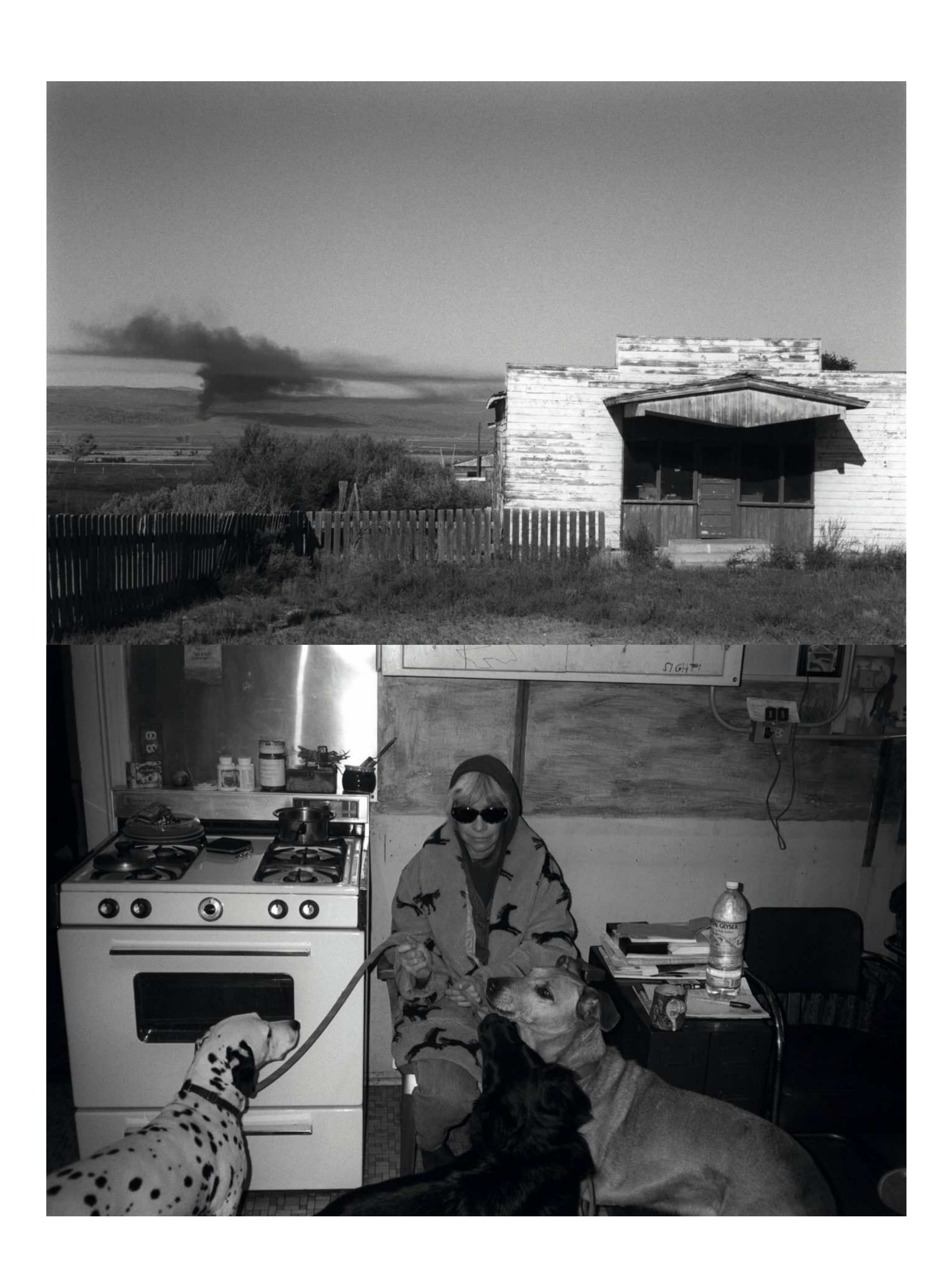
Michael Stipe

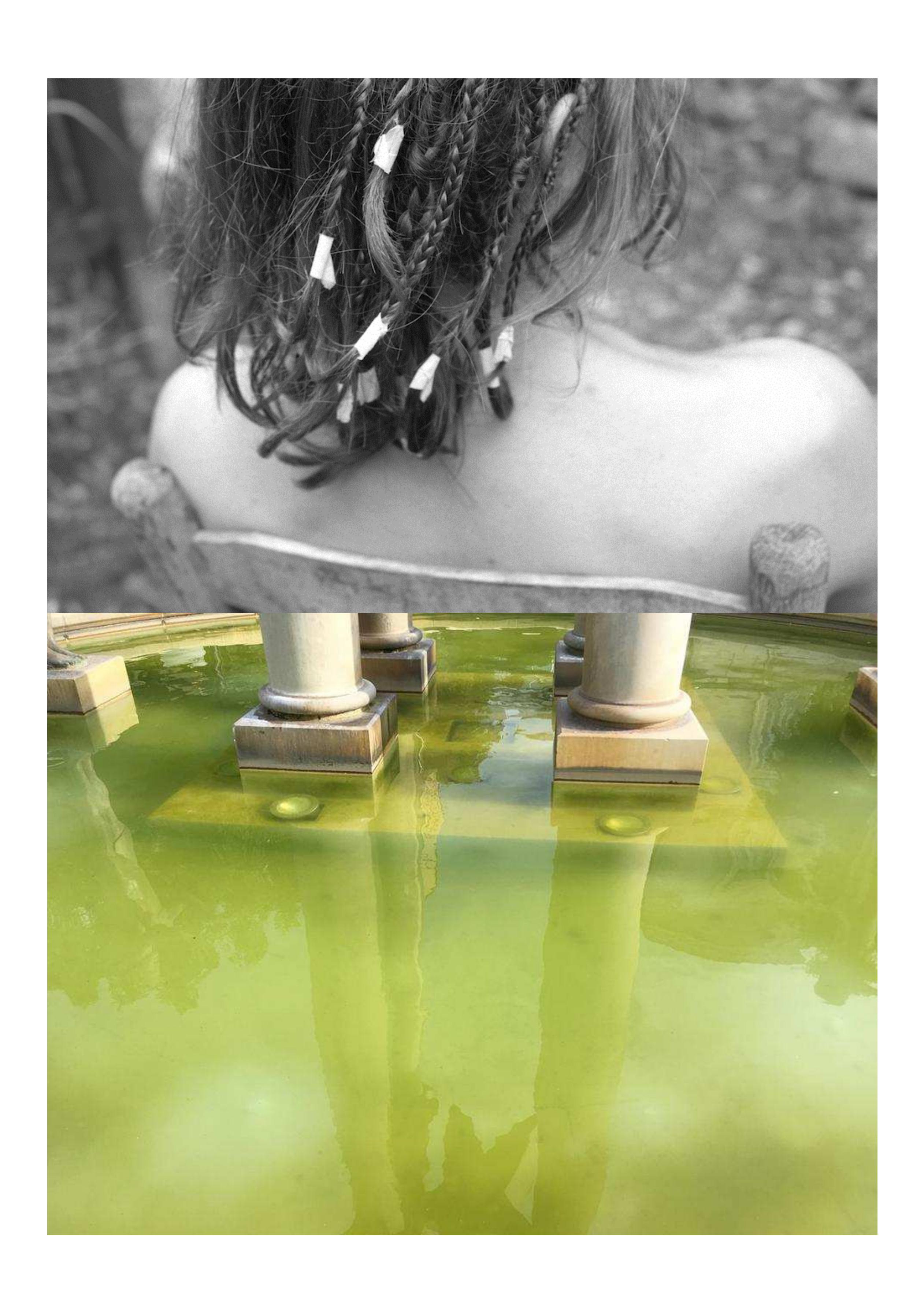

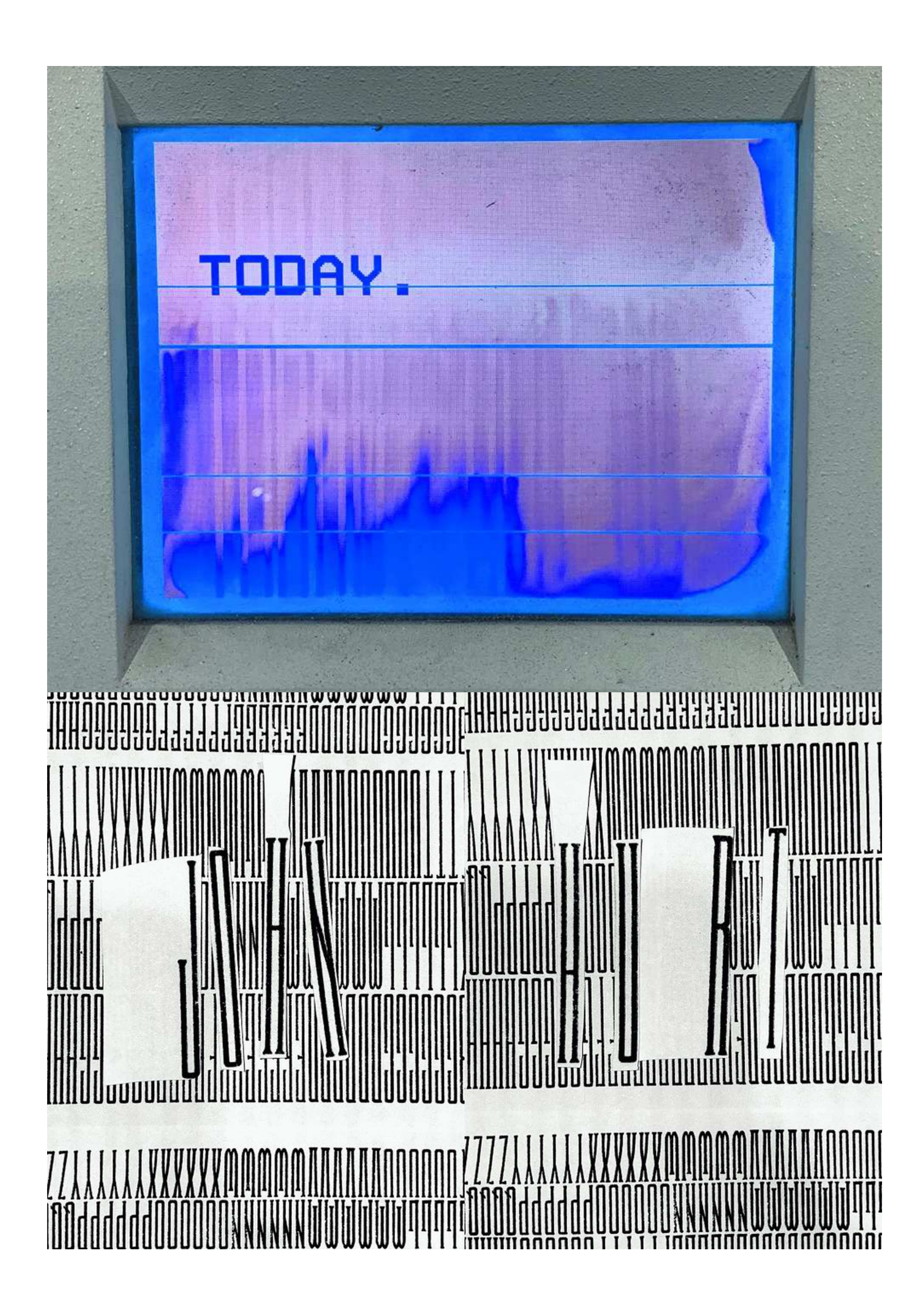

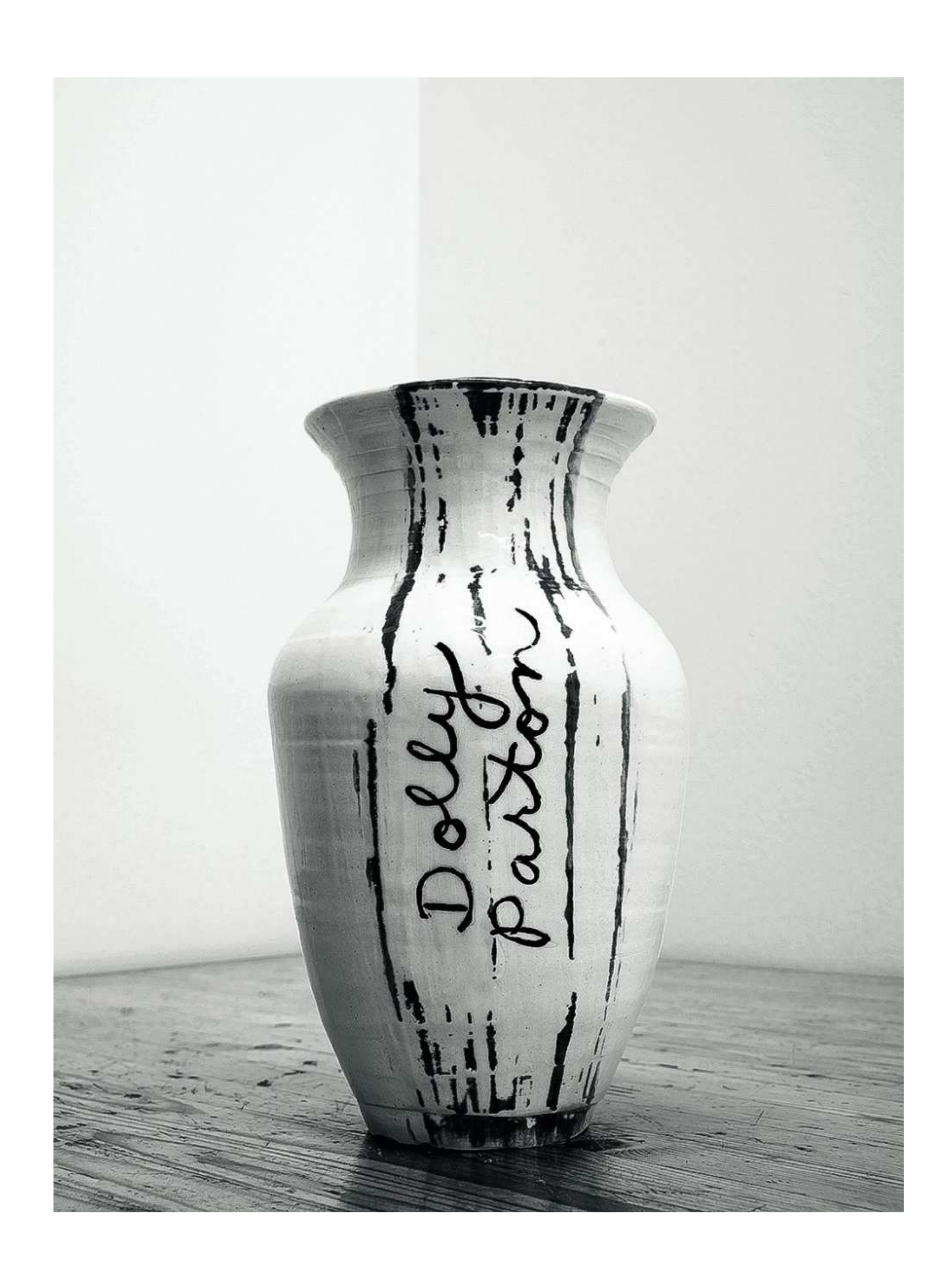

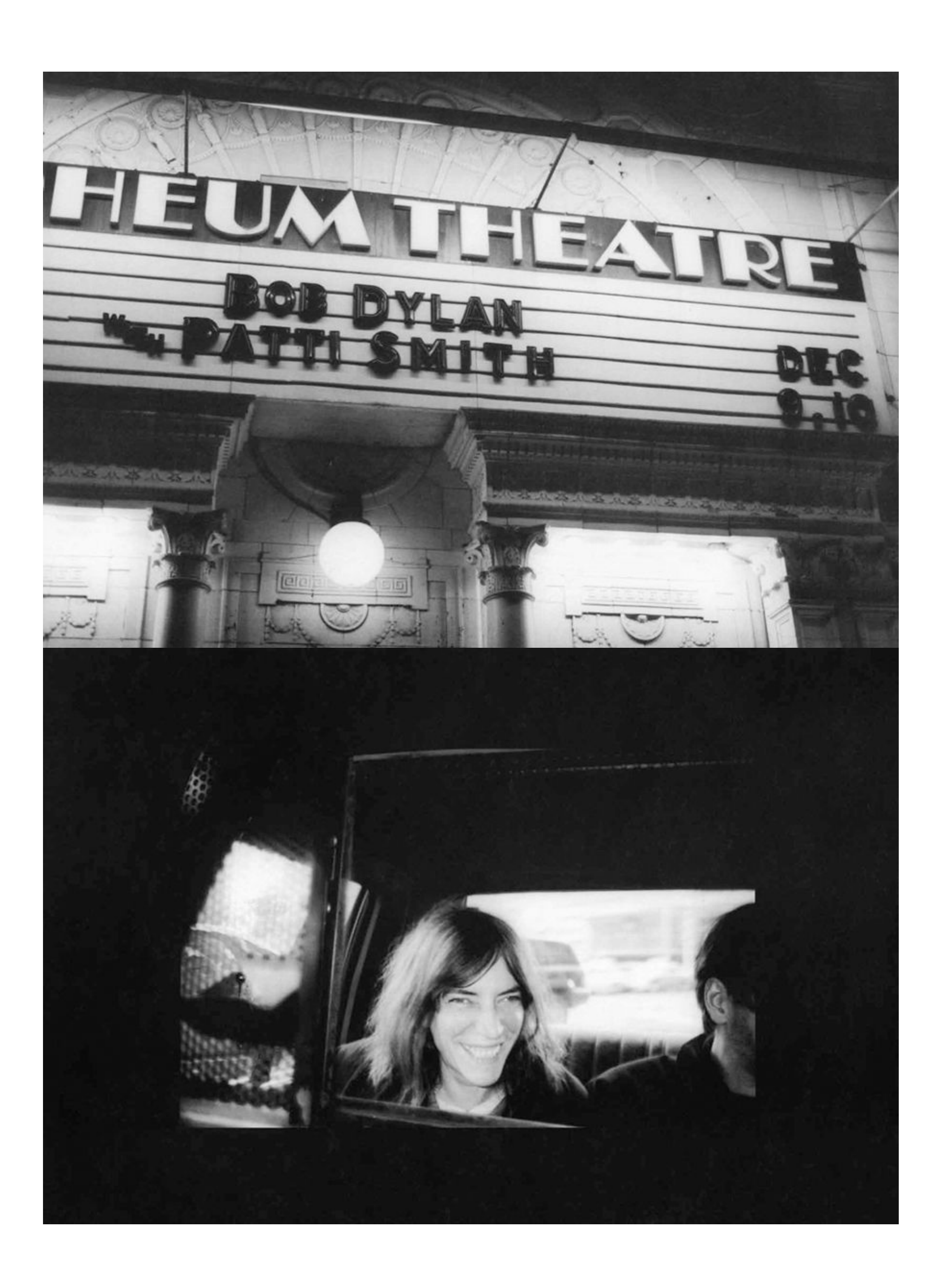

TODAY.
JOHN HURT

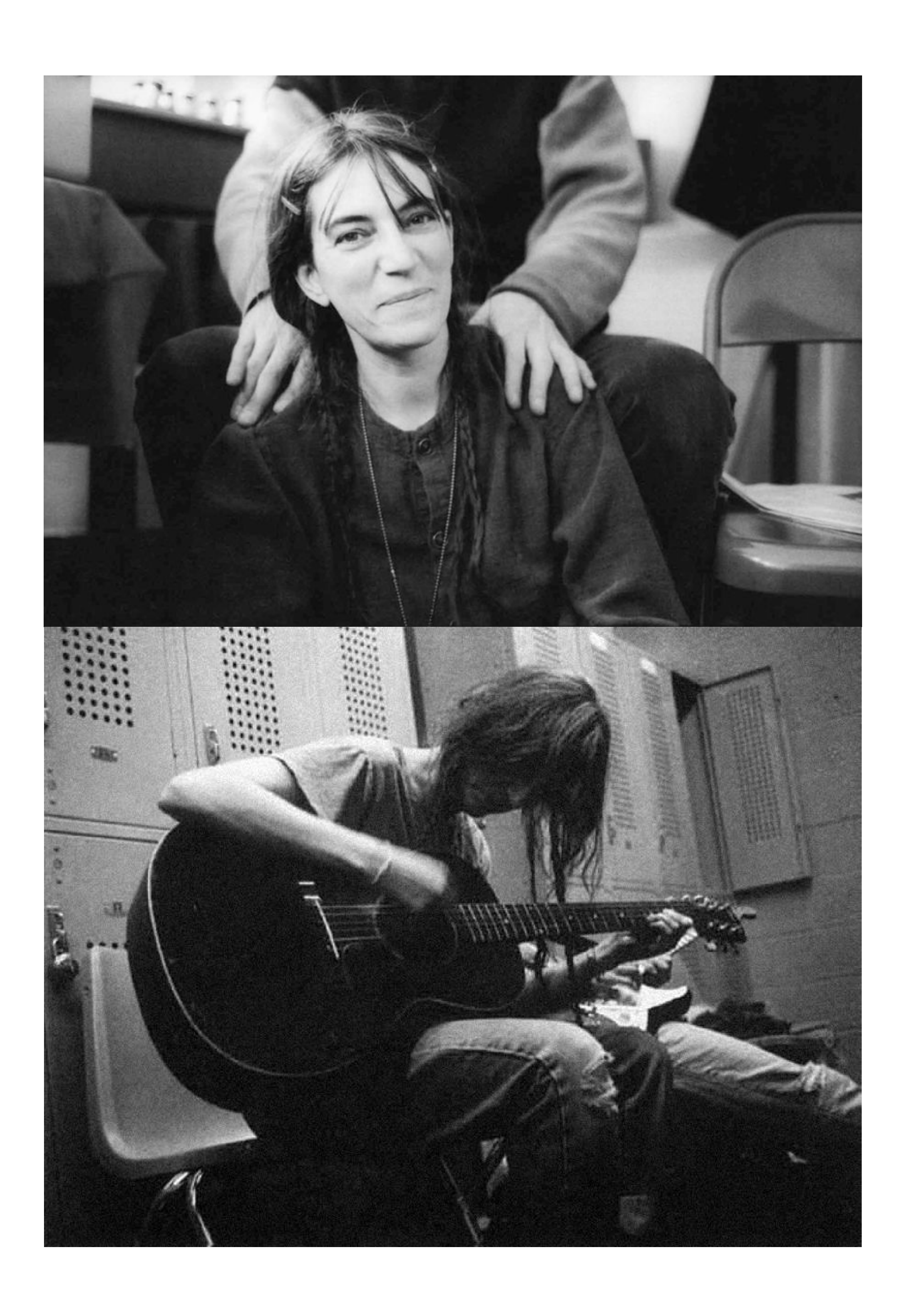

JACQUES BREL
JD SAMSON
BUSTER KEATON
PEACHES NISKER
NORMAN LEAR
MALCOLM MCDOWELL
JANET FLANNER
SANDRO KOPP
TRACY CHAPMAN
JACK PIERSON
Bobby Bukowski
Topaz Page-Green
Bill
Bradford Cox
Carol Burnett
madonna
conor
CAROL JOHN
CARL MARTIN
anton
catherine baba
JOEL GREY
DAVID BELISLE
JILL CARNES

Dolly
Parton

Lemtoun
Hassan

LeBron
James

HEUM THEATRE
BOB DYLAN
PATTI SMITH
DEC
9.10

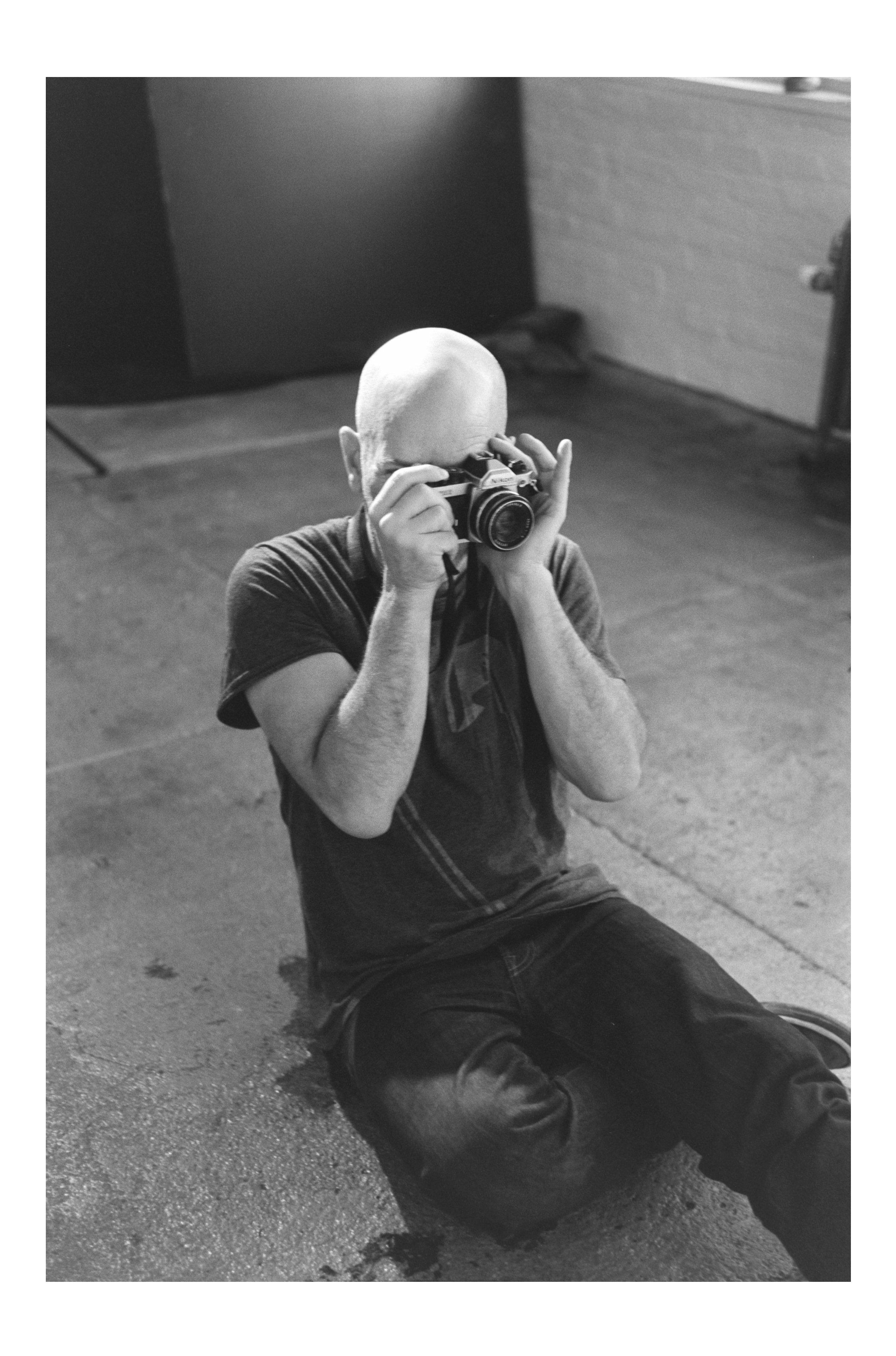

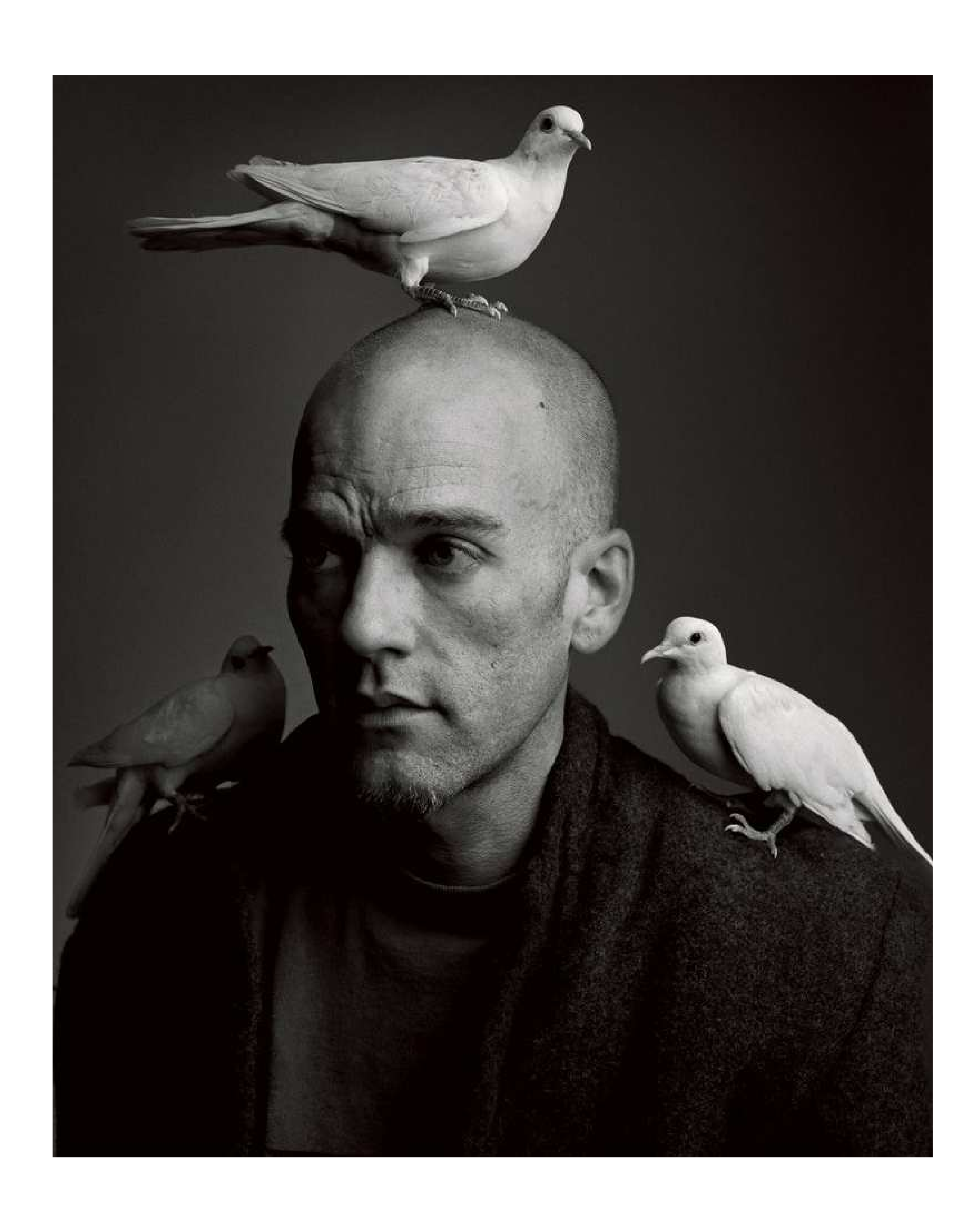

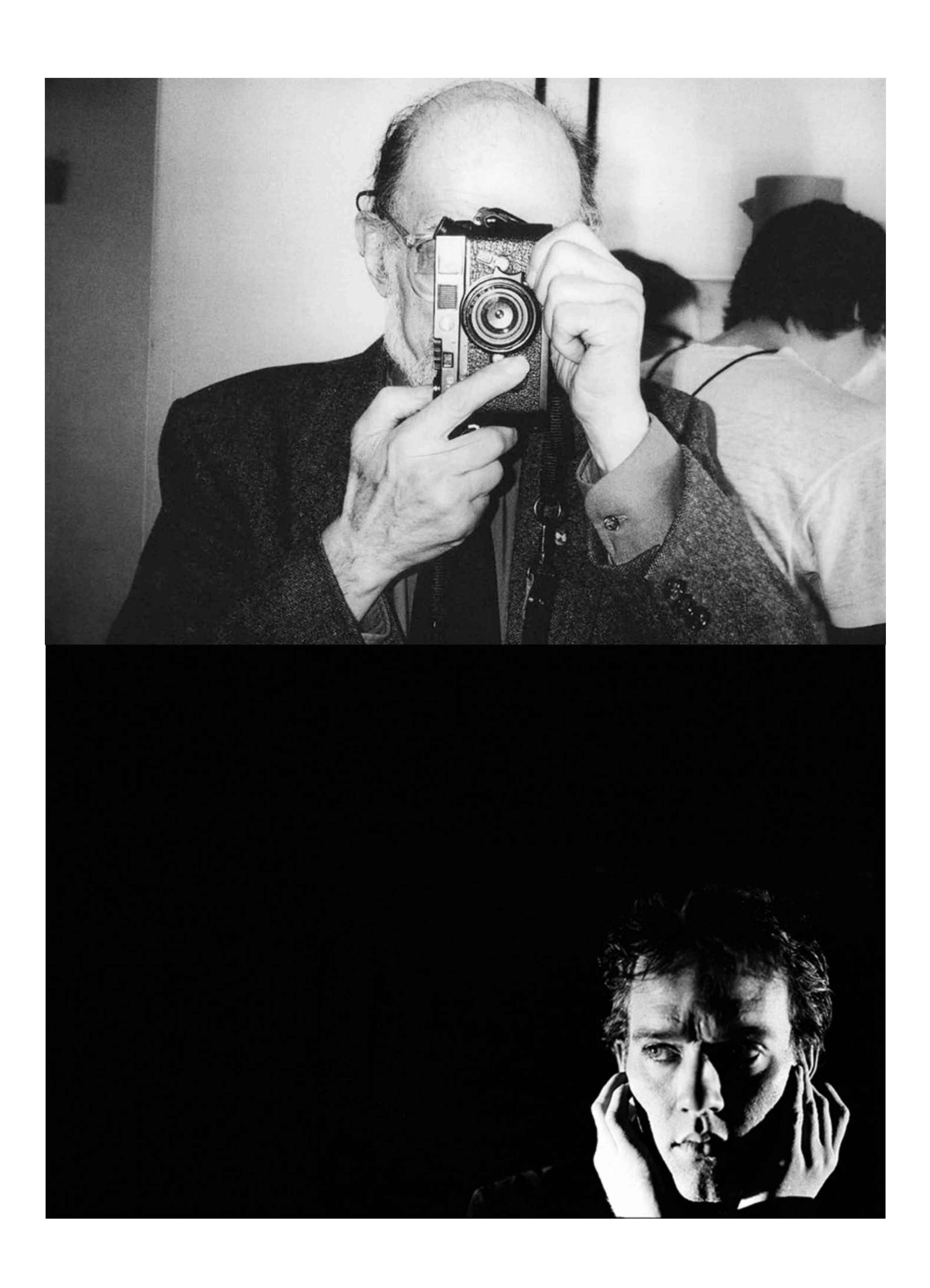

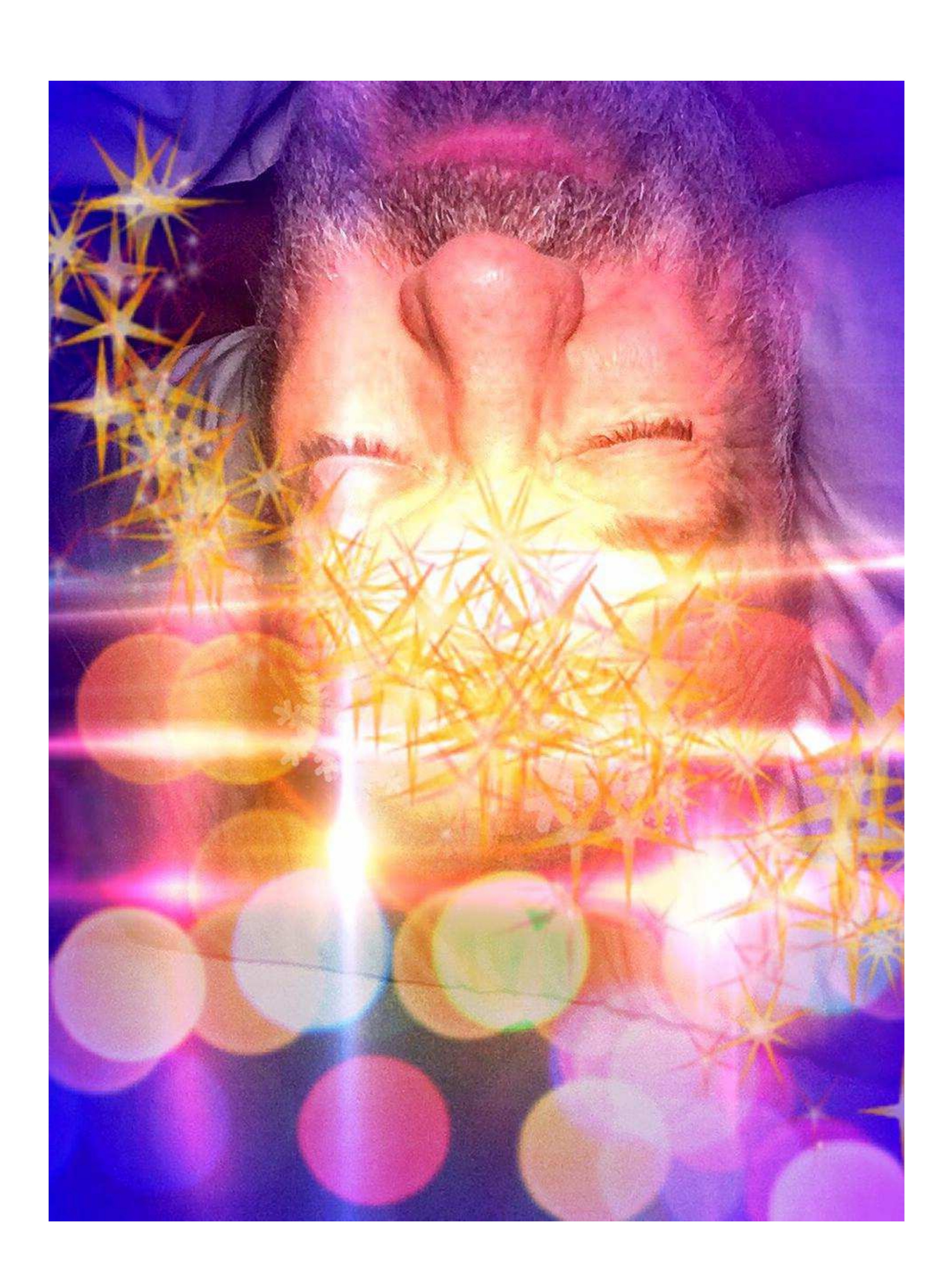

Nikon

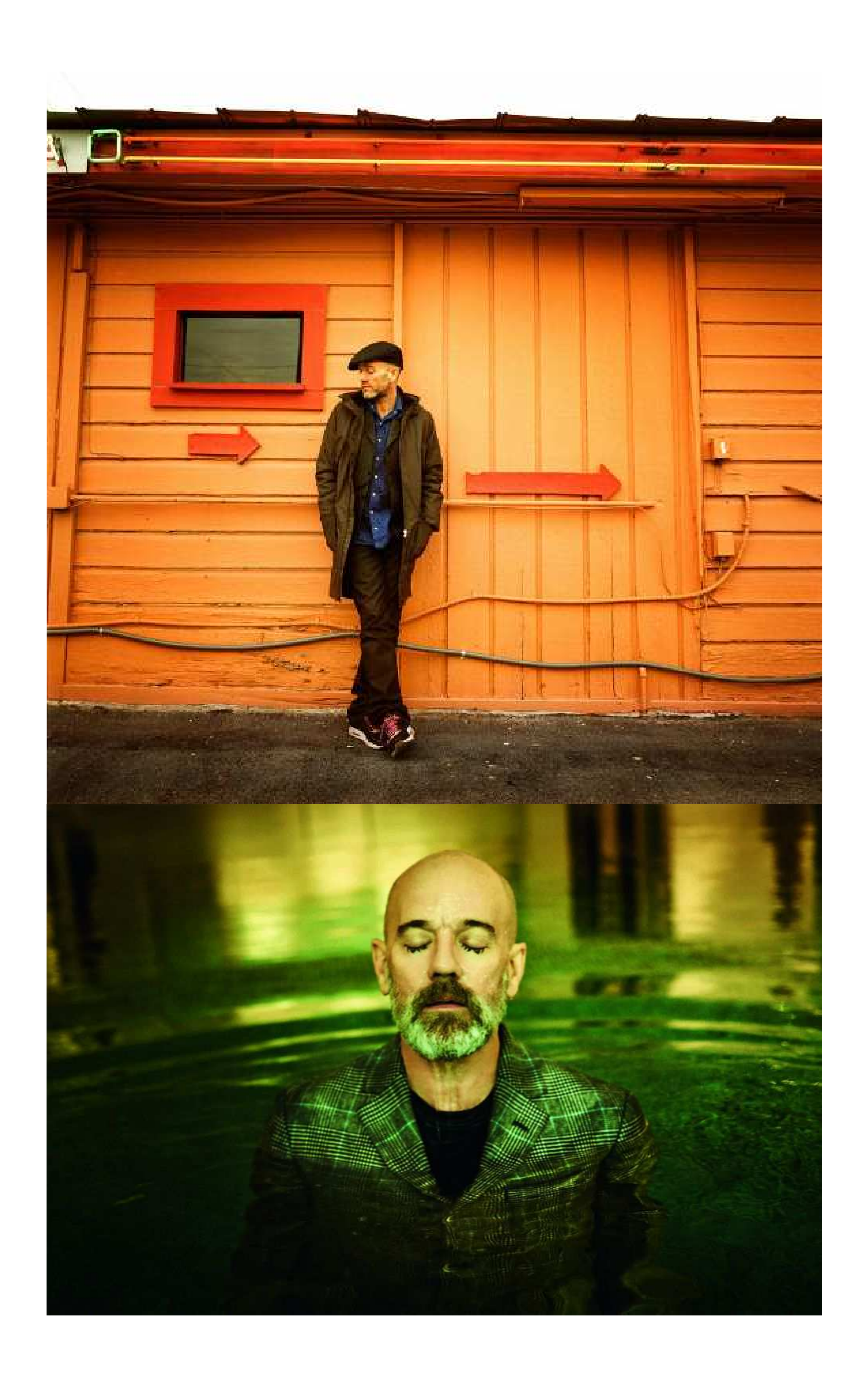

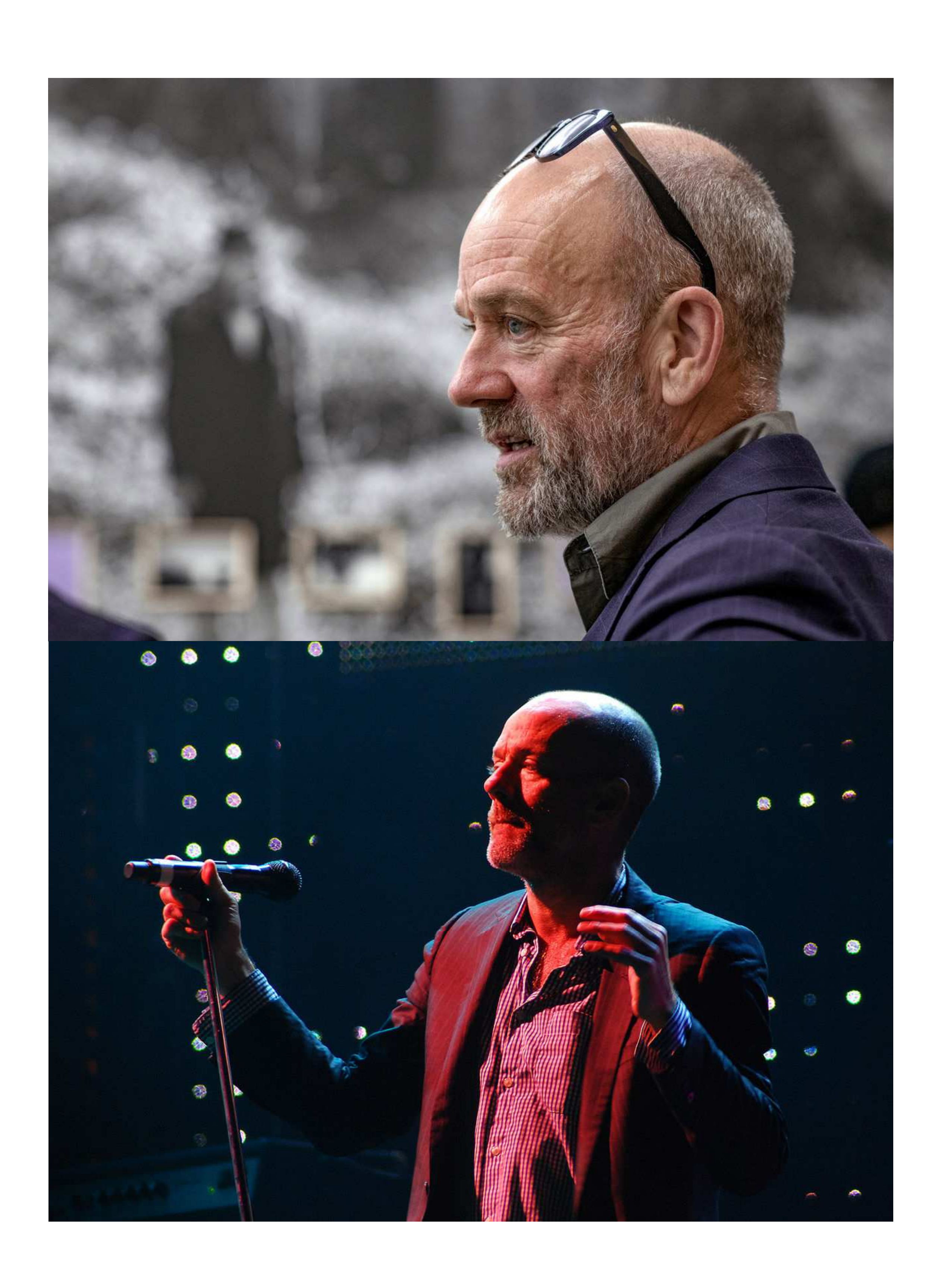

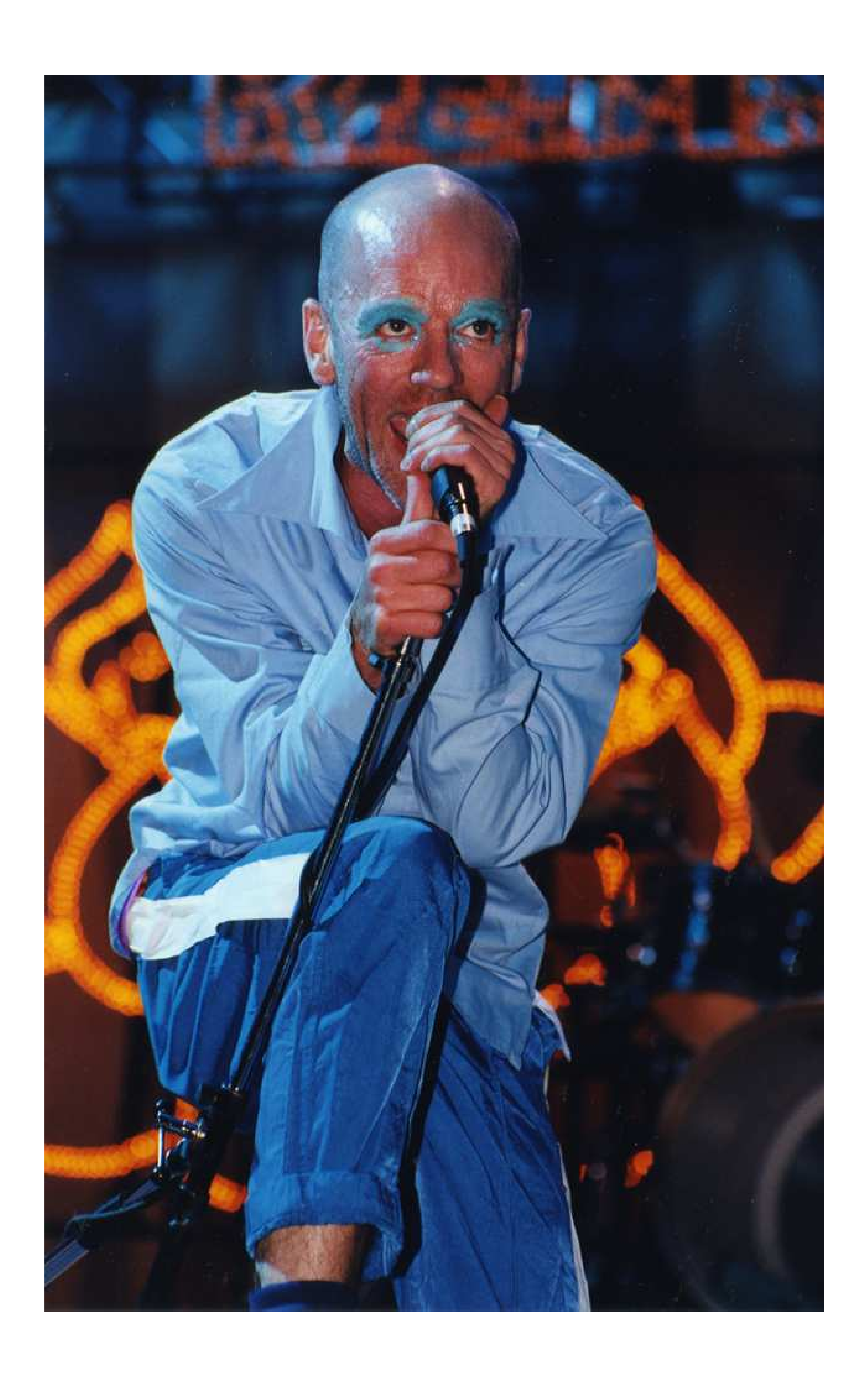

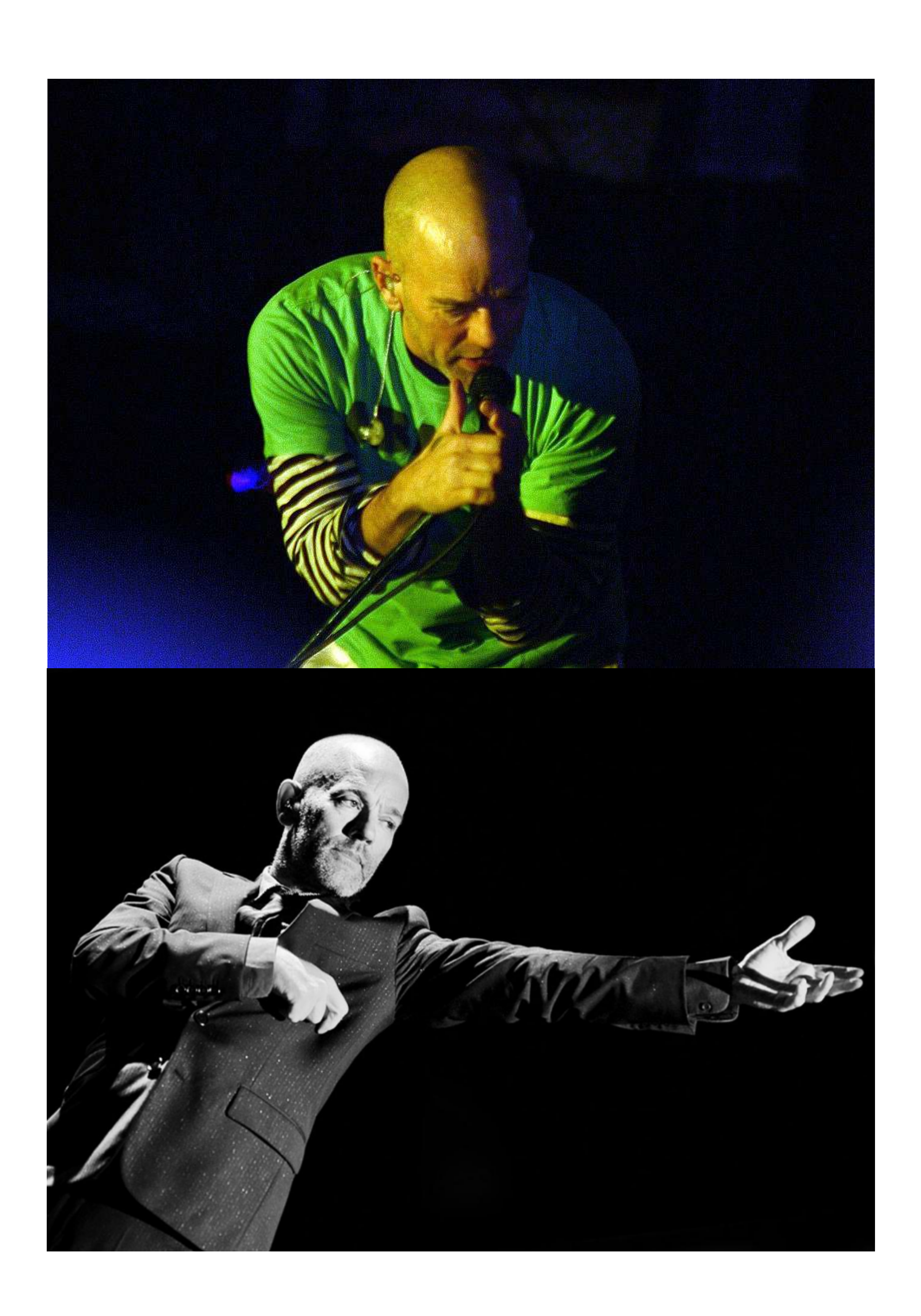

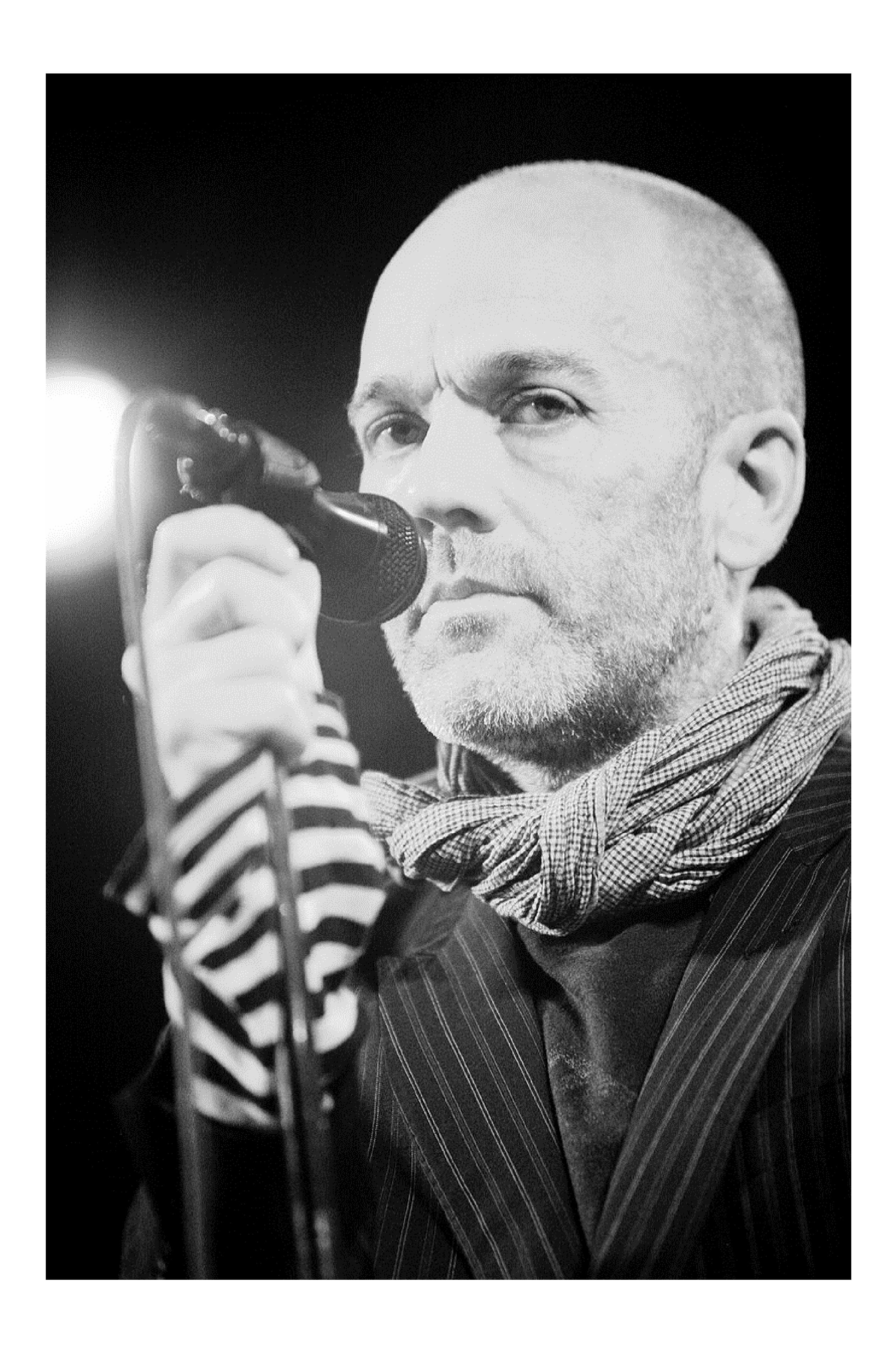

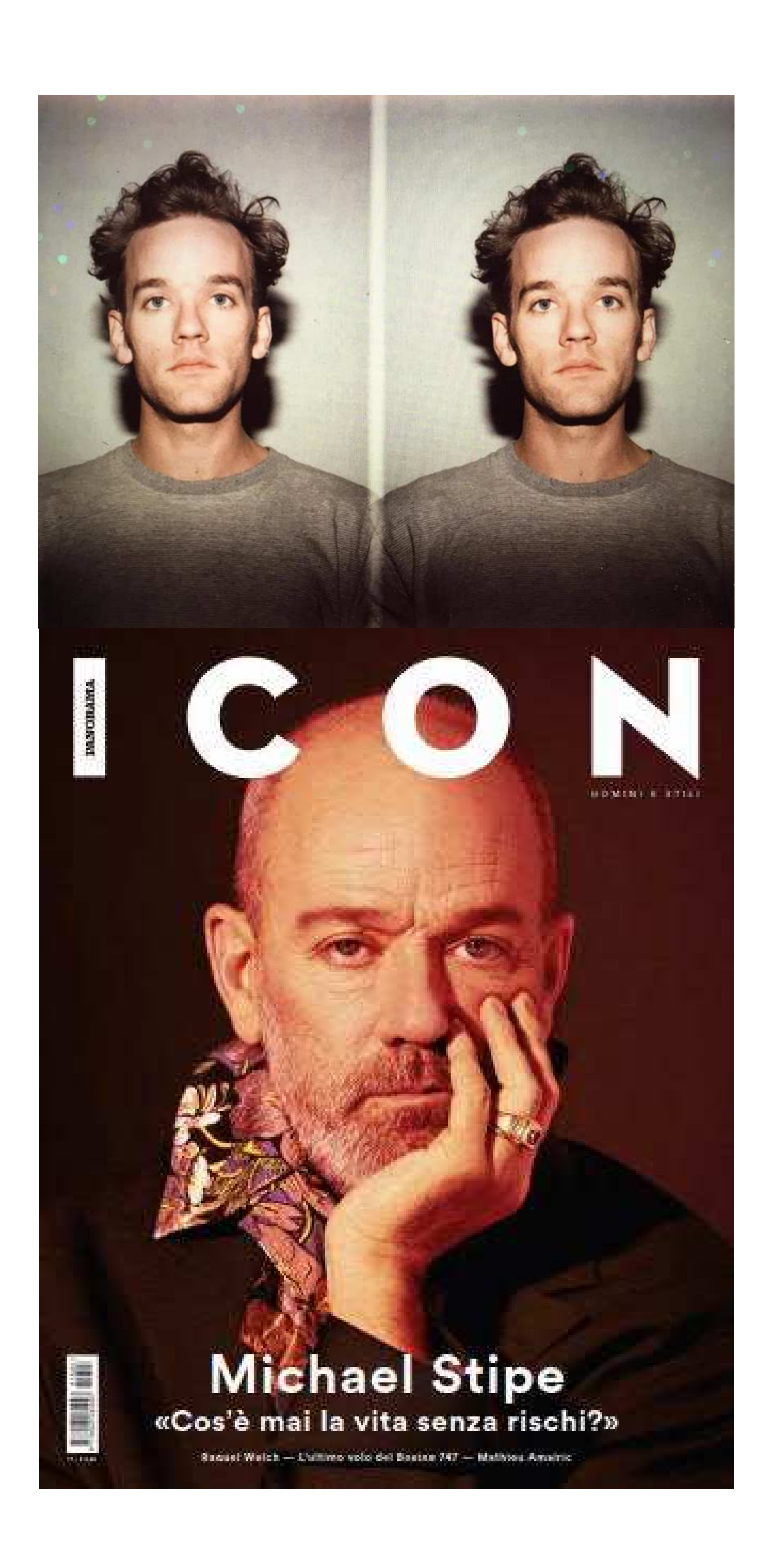

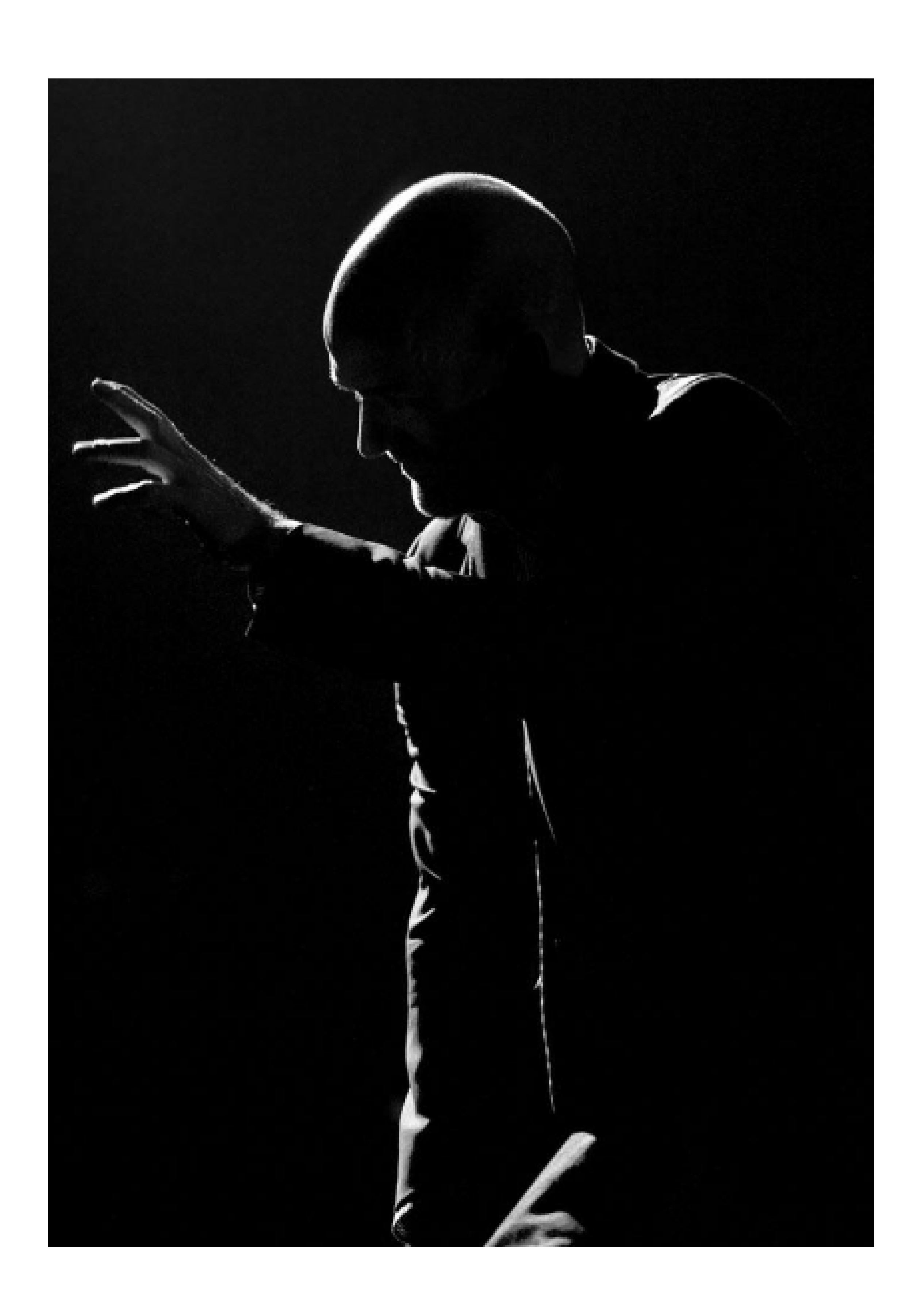

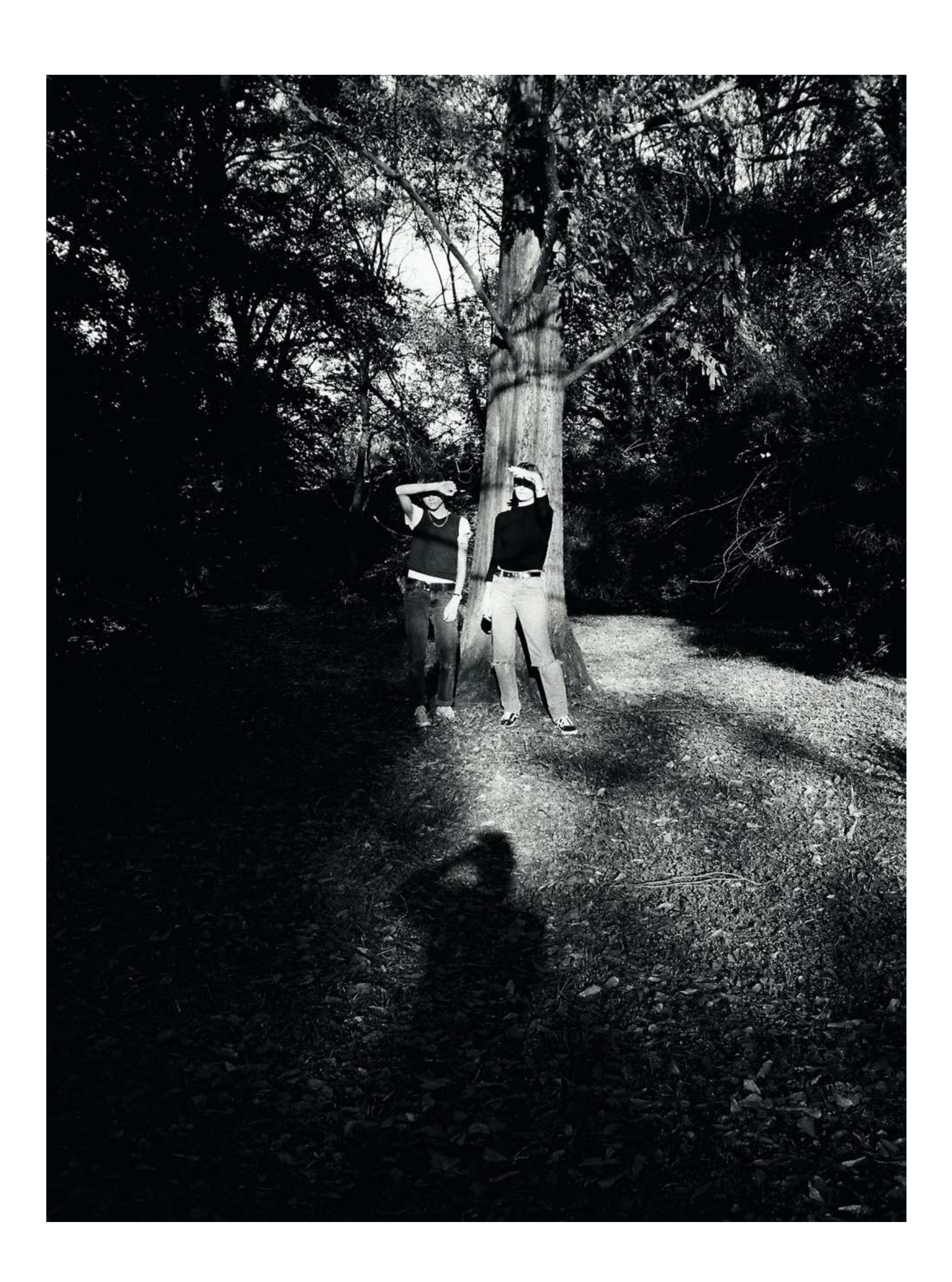

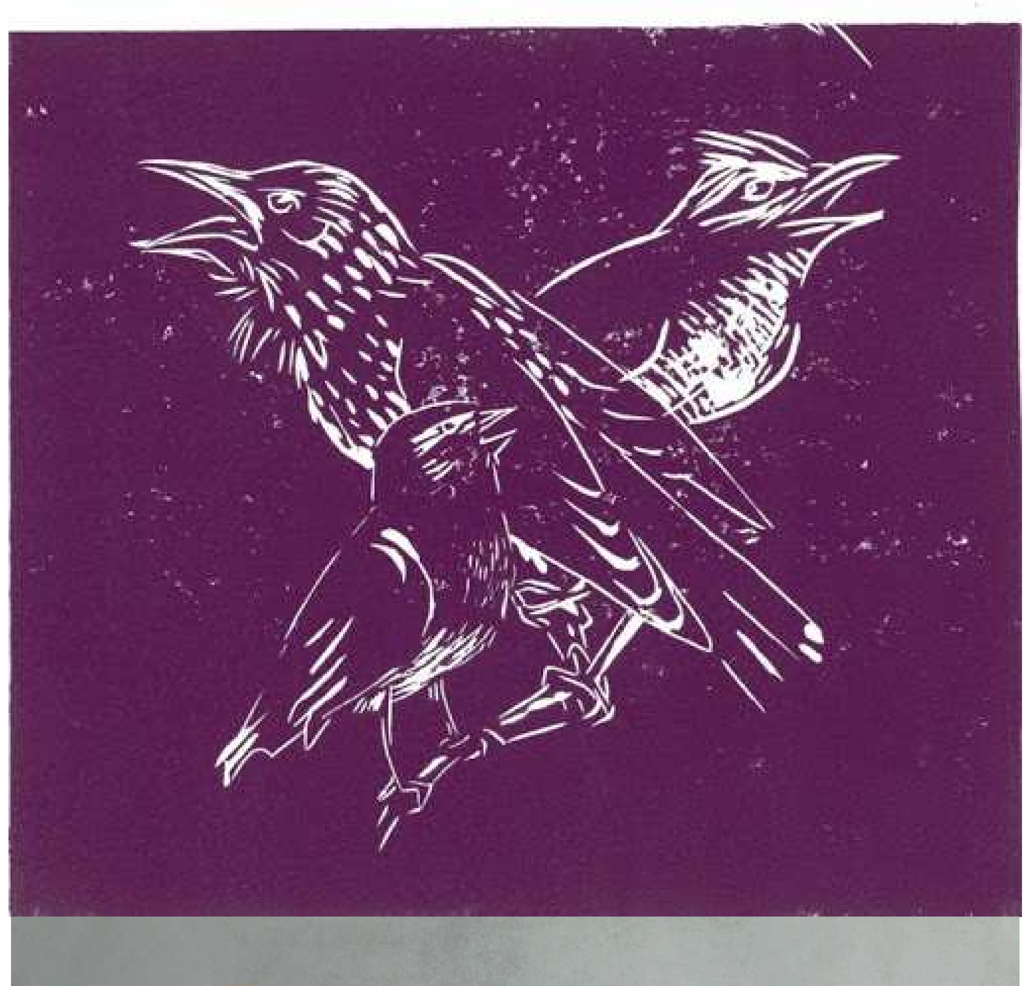

PANORAMA
ICON
UOMINI E STILI
Michael Stipe
«Cos'è mai la vita senza rischi?»
Raquel Welch — L'ultimo volo del Boeing 747 — Mathieu Amalric

VARIETY
Billboard
Wine Spectator
Marlboro
7 00
NEW YORK
MILLION
Marlboro
CAMEL
ROMPER ROOM
WWD
MUSCLE
ABS

https://www.youtube.com/watch?v=RxoW_Atokjk&list=OLAK5uy_mK_rhhRZ3Lv3CCor_UYQI4nuIOvyC3Ajk&index=2

msv-936 Triálogo		
Marcel Giró Palmira Puig Michael Stipe		58 52
		110

Bugge Wesseltoft - Henrik Schwarz - Dan Berglund

2014 Trialogue <mu338>

Triálogo

https://archive.org/search.php?query=susarte

https://es.scribd.com/doc/305517575/CRONICA-EKARKO-indice-8-5-21

http://es.scribd.com/manuelsusarte

manuelsusarte@hotmail.com